

GLASS-STEAGALL NU!

Luk Wall Street ned, før den slår dig ihjel!

31. august 2016 (Leder) – Med betydningsfulde, internationale topmøder, der starter den 2. september, og med den amerikanske Kongres, der vender tilbage til Washington den 6. september, vil de næste to uger blive langt mere afgørende for USA's fremtidige skæbne, og for menneskehedens fremtidige skæbne, end det amerikanske præsidentvalg den 8. november.

Lyndon LaRouche har advaret om, at, med mindre Kongressen handler – og handler nu, i september – for at genindføre Glass-Steagall, som det første skridt i en langt mere omfattende omstrukturering af den økonomiske og monetære politik, så har hele det transatlantiske system direkte kurs mod en nedsmeltning.

I diskussioner med kolleger i dag sagde LaRouche følgende:

»Hvis de undgår spørgsmålet om Glass-Steagall i særdeleshed, samt relaterede spørgsmål, så vil de personer, der beter sig således, bringe deres egen død over deres hoveder. Man kan ikke tillade sig at ignorere det, der står på spil her. Man vil få en masse pludselige dødsfald, fordi de ikke var opmærksomme og gjorde, hvad de skulle.«

Denne kommende weekend vil blive vidne til en fremmarch af tre på hinanden følgende, internationale topmøder for statsoverhoveder, i Asien – Ruslands Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok, Kinas værtskab for G20-topmødet og Laos' værtskab for ASEAN plus 6 – og disse topmøder vil kontinuerligt etablere den kendsgerning, at Kina, Rusland og Indien – og ikke Obama og NATO – er i færd med at skabe et nyt, globalt system. Og mens Kina tager føringen ved denne uges G20-topmøde for at skabe et nyt og retfærdigt, globalt

finansielt system, så har håndlanger for briterne, den amerikanske præsident Barack Obama, i sin sindsforvirrede tilstand, og som en del af sin agenda for krig mod Rusland og Kina, planer om at promovere sin ekskluderende handelsaftale, Trans-Pacific Partnerskab (TPP), der på forhånd er dømt til undergang.

USA holder søndag den 11. september en mindedag i anledning af 15-års dagen for terrorangrebene den 11. september, 2001, og denne årsdag er den første, hvor de virkelige, udenlandske sponsorer af terrorangrebene – det britiske og saudiske monarki – står afsløret, med de nu frigivne 28 sider af den Fælles Kongresundersøgelsesrapport fra 2002. Dette 28 sider lange kapitel afslører også nogle af de institutioner, der kørte mørklægningen, inklusive, men ikke begrænset til, FBI og CIA. I lyset af disse afsløringer vil New York City fejre denne weekend med en imponerende række koropførelser af Mozarts Rekviem, der opføres af Schiller Instituttets kor, inklusive en særlig messe den 11. september, til ære for New York City's Brandvæsen (FDNY), hvilket alt sammen indgår som en del af kravet om total juridisk retfærdighed for det afskyelige mord på mere end 3000 amerikanere og andre, for femten år siden.

Og der er klare og accelererende tegn på en umiddelbart forestående nedsmeltning af det transatlantiske system. Den aftale, der blev indgået i sidste øjeblik for at redde Italiens Monte dei Paschi-bank, er nu ved at smuldre, og JPMorgan Chase taler nu for at gennemføre en bail-in (ekspropriering) af den private sektor for at undgå, at hele den italienske banksektor bliver udslettet. CNBC rapporterede i sidste uge, at »bankerne forbereder sig til en økonomisk atomvinter« og er i færd med at udarbejde nødplaner, ifald det værste skulle indtræffe, planer, der forudser eurozonens totale opbrud og enden på den Europæiske Union gennem en hel række afstemninger over hele Europa til fordel for en exit.

Aldrig har den sandhed stået klarere, at, hvis befolkningen

skulle ønske at vende de seneste femten års, for ikke at sige de seneste halvtreds års tendenser omkring, så ville Obama bliver fordømt som en tragisk skikkelse, og patriotiske kræfter ville gennemtvinge Glass-Steagall nu!

Lyndon LaRouche talte i diskussionen om denne befolkningens underliggende frygt:

»Og I ved, at FBI er en del af dette her. Andre institutioner er, som FBI, er ansvarlige for undertrykkelse af sandheden. Jeg tror, tiden nu er inde til at undertrykke FBI! I det mindste, indtil de lever op til deres ansvar ... Og alle de personer, der støttede ideen om at sætte mig i fængsel, var bedragere. I særdeleshed nogle af de højtplacerede folk i det juridiske system. De gjorde det. De begik en forbrydelse ... Problemet er, at folk ikke handler på det, som de erkender, er problemet! Så vi må mobilisere folk som sådan, til at mobilisere sig selv. Med andre ord, til ikke alene at mobilisere sig selv som sådan, men til rent faktisk at mobilisere deres egen indsats over for andre ... Problemet er, at folk bliver bange. De er bange for FBI og alle mulige ting, der foregår. De er intimideret.«

Tiden er inde til at handle

Som for eksempel med de igangværende topmøder, inklusive det forestående sammentræde af FN's Generalforsamling i anden halvdel af september, er stærke strategiske skift i gang. Putin har forpurret den amerikansk/britiske politik i Sydvestasien og har vundet Tyrkiet og nu endda førende røster i Tyskland til fordel for en politik, baseret på international lov, elimineringen af terrornetværk samt økonomisk udvikling på storstilet skala.

Det bliver nu med stadigt voksende klarhed åbenlyst, at Kinas, Ruslands og Indiens politik med nye infrastrukturkorridorer over hele Eurasien og Afrika er blevet en politik, der er langt mere magtfuld end Obamas forsøg på at fremprovokere krig

med Rusland og Kina.

Som Lyndon LaRouche sagde under diskussioner med kolleger tidligere i dag:

»Jeg tror, vi nu har det rette publicerede materiale. Det vigtigste er simpelt hen at holde fast i materialet om udvikling, og at forøge det. Vi får sandsynligvis den bedst mulige hjælp på baggrund af de nye angreb på 'gangsterne', som vi kalder dem. Og mange kongresmedlemmer tvinges nu til at forsvare vore borgeres rettigheder.

Det betyder, at vi simpelt hen vil mobilisere befolkningen. Vi vil mobilisere befolkningen til at gennemtvinge disse rettigheder – deres rettigheder, på baggrund af dette, blot denne simple overvejelse. Det vil ikke fungere på nogen anden måde.«

Glass-Steagall er det første, uomgængelige skridt i både USA og Europa, for at afvende et finansielt lavineskred. Der er fremsat Glass/Steagall-lovforslag fra begge partier i begge Kongressens huse, ligesom Glass-Steagall indgår i valgplatformene for både det Demokratiske og Republikanske Parti, og en vedtagelse af Glass-Steagall i de kommende uger vil sluttelig vende hele valgprocessen omkring, til fordel for det amerikanske folk som helhed.

Den nye, globale, finansielle arkitektur og en verdenslandbro med transkontinentale storprojekter, der nu er under opførelse, er blevet promoveret af Lyndon og Helga LaRouche i over fire årtier. **Tiden er nu inde til at gennemtvinge en vedtagelse af Glass/Steagall-bankopdelingen**, en eliminerings af de finansielle derivaters finansielle atombombe og implementeringen af Lyndon LaRouches tre andre hovedlove: skabelse af statslige kreditbanker; en definering af et kreditsystem, der sigter på en forøgelse af arbejdskraftens produktive evne gennem storstilet udvikling og infrastruktur; samt at fremskyde de videnskabelige grænser gennem udforskning

af det ydre rum og udvikling af fusionskraft.

Menneskeheden har et ubegrænset potentiale for økonomisk vækst og udvikling af kreative evner. Vi må nu hævde vores naturlige, menneskelige ret til fortsat fremskridt, der er ubegrænset, eller også stå ansigt til ansigt med vores egen frygt.

Lyndon LaRouche: Glass-Steagall må nu vedtages som hastesag – før det transatlantiske system nedsmelter

30. august 2016 (Leder) – Tirsdag advarede Lyndon LaRouche om, at, med mindre den amerikanske Kongres – nu, i september – handler for at genindsætte Glass/Steagall-loven, som blot det første skridt i en langt større fornyelse af den økonomiske og monetære politik, har hele det transatlantiske system kurs mod en nedsmeltning. Samtidig med, at Kina forbereder sig til at tage føringen ved næste uges G20-topmøde for statsoverhoveder for at bringe et nyt, retfærdigt, globalt finanssystem til verden, farer briternes håndlanger, Barack Obama, rundt i en sindsforstyrret tilstand og forsøger at fremme handelsaftalen Trans Pacific Partnerskab (TPP) og andre lige så vanvittige, døde politikker, der er dømt til undergang. Hvide Hus-

regeringsfolk Ben Rhodes og Josh Earnest gjorde det i denne uge over for reportere klart, at Obama vil sætte TPP på toppen af sin dagsorden, når han mødes med verdens ledere i Kina til G20-topmødet. De øvrige hovedpunkter på hans dagsorden er: at gøre fremstød for krig i det Sydkinesiske Hav, baseret på den Internationale Voldgiftsrets ulovlige afgørelse, samt at banke aftalen fra klimaforandringskonferencen i Paris igennem.

Alle de tydelige tegn på en umiddelbart forestående, transatlantisk nedsmeltning inden årets udgang er til stede. Den i sidste øjeblik indgåede aftale for at redde Italiens Monte dei Paschi bank er i færd med at smuldre, og JPMorgan Chase gør nu fremstød for en bail-in (ekspropriering af bankindsud) af den private sektor for at undgå, at den italienske banksektor bliver udslettet. Den italienske premierminister Renzi skal på onsdag mødes med den tyske kansler Merkel i endnu et forsøg på at indgå en rådden aftale for at opretholde de bankerotte banker. Tirsdag advarede *Bloomberg News* om, at derivatmarkedet har kurs mod en nedsmeltning. Under overskriften, »Gjorde Brexit derivatmarkedet giftigt?«, bemærker Bloomberg, at ingen, der spekulerer på valutakurs-fluktuationer mellem det britiske pund og euroen, havde forudset resultatet af Brexit-afstemningen. CNBC rapporterede tirsdag, at »banker forbereder sig til en økonomisk atomvinter« og udarbejder nødplaner, hvis 'det værste' skulle indtræffe, som forudser det totale sammenbrud af eurozonen og enden på den Europæiske Union gennem en hel række andre exit-afstemninger over hele Europa.

Glass-Steagall er det første, uomgængelige skridt i både USA og Europa for at afvende et finansielt lavineskred. Med upartiske lovforslag fremsat i begge kongressens huse, og med både det Demokratiske og Republikanske Partis valgplatform, der kræver en genindførelse af Glass-Steagall, har vi nu det rette øjeblik for seriøs og korrekt udtænkt handling. Kongressen vender tilbage til Washington næste tirsdag, den 6. september. Der kan ikke komme nogen genoplivning af regulær

produktivitet i den døende amerikanske og europæiske økonomi uden først at fjerne hele derivatboblen og genetablere fungerende kommercielle banker, gennem hvilke enorme mængder kredit kan kanaliseres til vital infrastruktur, forskning og udvikling. Frem for alt må USA's rumprogram fuldt ud genoplives, så USA kan tilslutte sig Kina, Rusland, Indien og andre nationer, der allerede er fuldt ud forpligtet over for det, som den store rumforsker Krafft Ehrlicke kaldte »den udenjordiske forpligtelse«.

På fredag og lørdag finder Vladivostok Østlige Økonomiske Topmøde sted, som dagen efter efterfølges af åbningen af G20-topmødet for statsoverhoveder i Hangzhou, Kina. Man er allerede ved at komme på linje på globalt plan, centreret omkring den bydende nødvendige eurasiske udvikling. Men for at denne alliance virkelig kan lykkes, må USA og Europa bringes med om bord. Det betyder, at de må opgive enhver politik, der er associeret med det Britiske Imperium, og som på det seneste er kommet til udtryk gennem præsident Obamas sindsforvirrede planer om at genoplive et allerede dødt system.

Overvind Obamas politikker nu; glem alt om valget 8. november

30. august, 2016 (Leder) – De næste par uger bliver langt mere afgørende for USA og menneskehedens fremtid, end det amerikanske præsidentvalg den 8. november.

I disse to uger vil vi opleve en fremmarch af tre, på hinanden følgende internationale topmøder, der afholdes i Asien, og som vil etablere den nye virkelighed, at det er Kina, Rusland og

Indien – og ikke Obama og NATO – der skaber og former denne fremtid.

Og USA vil ikke være det samme efter 15-årsdagen for 11. september-angrebene, den første årsdag, hvor de, der var de reelle, udenlandske sponsorer af disse terrorangreb, står afsløret. Den forrykte tåbelighed, som var Bush-Obama krigene, og som fulgte i kølvandet på disse terrorangreb, er således blevet gjort klar og tydelig; det samme er også den russiske præsident Putins medmenneskelighed, med hans omgående tilkendegivelser af solidaritet med USA på daværende tidspunkt. I de næste to uger vil New York håndtere disse afsløringer gennem en slagkraftig række af minde-korkoncerter, opført af Schiller Instituttet, i hele byen.

Der er vægtige strategiske skift i gang. Putin har forpurret de amerikansk/europæiske præmisser om terroristbekæmpelse i Sydvestasien, idet han har vundet Tyrkiet for sin tilgang til problemet og nu er i færd med at vinde toneangivende røster, selv i Tyskland. Kinas, Ruslands og Indiens politik med at bygge landbroer og korridorer med ny infrastruktur i hele Eurasien og Afrika er blevet mere potent end Obamas forsøg på at provokere Rusland med krig, og »udstede regler« for Kina.

Alle Obamas giftige bestræbelser på at gøre Kina til en fjende af de 10 ASEAN-lande er endt ud med, at Kina er mere indflydelsesrigt i ASEAN end før. ASEAN's årsmøde – efter weekendens Østasiatiske Økonomiske Forum og derefter G20-mødet i Hangzhou, Kina – vil være det tredje af de magtfulde topmøder, der alle fokuserer på at genskabe vækst og produktivitet for verdensøkonomien efter det sidste årtis sammenbrud, udløst af Wall Street.

Og Obamas anti-kinesiske »handelsaftaler«, TTP (Trans-Pacific Partnerskab) og TTIP (Trans-Atlantiske Handels- og Investerings-Partnerskab), bliver erklæret for døde, selv af deres tidligere tilhængere. Hvis vi optrapper vores indsats i løbet af disse to uger, er der bedre chancer for, at

Kongressen snart vil gen-vedtage Glass-Steagall som lov, end tilfældet er for Obamas TTP eller TTIP.

Den nye, finansielle arkitektur og Verdenslandbroens storslåede infrastrukturprojekter, som disse topmøder vil tage sigte på, er blevet promoveret af Lyndon og Helga LaRouche over fire årtier.

Vil de fremtvinge en accept af Glass/Steagall-bankregulering og en afskrivning af den finansielle atombombe, som de finansielle derivater udgør?

Det kræver, at vi nu optrapper vores mobilisering for det, som Lyndon LaRouche har kaldt sine Fire Kardinallove: Glass-Steagall; nationale kreditbanker; teknologiske fremskridt gennem infrastruktur-byggeri; fremme af videnskabens fremskudte grænser gennem udforskning af det ydre rum og udvikling af fusionskraft.

Der er et ubegrænset potentiale for menneskehedens økonomiske vækst og udvikling af kreative evner. Obamas Hvide Hus vil sandsynligvis *modsatte sig* dette nye paradigme på G20-topmødet. Det er vores ansvar at lave om på *det*.

Foto: Vladimir Putin og Barack Obama holdt et bilateralt møde på sidelinjen af Fn's Generalforsamlings-møde. 29. september 2015 [kremlin.ru]

Hvordan menneskehedens

produktivitet udløses: En ny økonomisk orden. LaRouchePAC Fredags-webcast, 26. august 2016.

Matthew Ogden: I aften har vi en særlig gæst med os, Paul Gallagher, økonomisk redaktør for *EIR*, og som vil præsentere for os det klare og presserende nødvendige valg, som amerikanere må træffe for at opgive den forfejlede økonomi, som er Obamas politik med nær-nul-vækst, og beslutsomt må tilslutte sig den nye, økonomiske orden, som Kina har indledt. Med det forestående G20-topmøde, der skal finde sted om en uge, har Kinas præsident udtrykkeligt gjort det klart, at det er hans hensigt, at dette topmøde skal bruges til at fremme skabelsen af en »ny international finansiel arkitektur« i samarbejde med Rusland og andre betydningsfulde magter, baseret på videnskabelig og teknologisk innovation og vækst. I mellemtiden konfronteres USA og Europa med det transatlantiske systems fremstormende implosion, der ikke alene skyldes den enorme akkumulering af gældsbobler og eksponering til derivater, men i endnu højere grad årtiers fravær af enhver reel vækst i økonomisk produktivitet. Kinas program for udforskning af Månen tjener til at illustrere kilden til ægte, økonomisk værdi. Kun gennem en omgående vedtagelse af Glass-Steagall og en gældseftergivelse for at afskrive den kolossale boble af fiktive værdier kan USA blive en del af denne nye, økonomiske orden og tage del i udløsningen af menneskets kreative evner.

TRANSCRIPT

MATTHEW OGDEN: Good Evening! It is August 26th, 2016. My name is Matthew Ogden, and you're joining us for our weekly Friday evening webcast here from LaRouchepac.com. As you can see, I'm

joined in the studio tonight by Ben Deniston, from the LaRouche PAC Science Team; and by Paul Gallagher, a special guest today, Economics Editor for *Executive Intelligence Review*; and we also joined, via video, by Kesha Rogers, member of our Policy Committee, joining us from Houston, Texas. Hi, Kesha!

We are meeting here at the day that the 3rd edition of the LaRouche PAC publication *The Hamiltonian* is hitting the streets of New York City. This is Edition

3, the August 26th edition, as you might be able to see from this very small edition copy. The very large headline is "Obama is a Failure. The World Needs a New Financial Architecture, Now." That encapsulates the framework of our show today.

I think, as we've said recently over the last couple of weeks, we are highly anticipating the upcoming G-20 Summit, which is going to be held in China, hosted by China, hosted by Chinese President Xi Jinping, on September 4th and 5th – a little bit over a week from now. What's happening in the lead-up to that G-20 Summit is the consolidation of really what is becoming the framework for a new international financial and economic architecture. You have a consolidation of cooperation among countries of Eurasia – mainly China, Russia, and India, but many other countries besides – including moving forward with the development of the [international] North-South Transportation Corridor [instc], and many other economic bilateral and multi-lateral relationships among the countries of that region.

But, what is being stated explicitly by the leadership of China and of Russia is that this framework, this paradigm, must replace the failed paradigm which is now bringing the trans-Atlantic system down with it, and must become the framework for a new international, global economic order. I think it was said, very clearly, by a spokesman for the

Russian International Affairs Council, who said in an interview this week, "Russia and China should work together, within the G-20 framework, to secure a new international financial architecture." That's Andrey Kortunov, [Director General at the Russian International Affairs Council]. And then, just yesterday, a spokesman for the Chinese Foreign Minister, said, "What will happen during the G-20 Summit, is a major change in the world economic landscape."

Now, what we've discussed, including in a discussion today with Lyndon and Helga LaRouche, is that it can be seen very clearly that China and Russia absolutely "know what time it is," as Mr. LaRouche has been warning all of you: that we are on the verge, if not in the midst, of a complete implosion of the trans-Atlantic financial-economic-social-political system as a whole. And this is not just because of the debt exposure of the largest banks, or the derivatives exposure, or anything like that, but it is – and I think this is what Paul will get into in much more detail – it is because we have neglected any real economic growth, any real concept of economic value in this trans-Atlantic system for at least the last 30-50 years, and in fact have rejected the very idea of the necessity of productivity and economic progress.

We're going to be discussing that, but also from the standpoint which will be filled out in a little bit more detail in the second half of our show of what *is* the concept of real economic value, and how indeed are China and Russia leading mankind toward a revolution in economic productivity, which is centered very prominently around their dedication to a space program, especially around lunar development and lunar exploration. With that said, I'd like to invite Paul to open up the discussion.

PAUL GALLAGHER: Thank you! Let me start by saying we have to relate the American people, American policy-makers, American elected officials emphatically to the September 3rd, 4th G-20 Summit being hosted by China, because just as there was a

necessity about a year and a half ago for the United States to become part of the Asian Infrastructure Investment Bank [aiib] and the other global institutions of new credit for infrastructure which China was initiating, one will remember that at that time, instead, the Obama Administration set its teeth against the AIIB bank, tried in vain to sabotage it and prevent countries from joining it as members. One need only say that as of now, there are 60 nation-members of the AIIB, and of next year it's expected that there will be 90 nations trying to participate in the generation of high technology infrastructure credits in the grand task of the New Silk Road, (or the Eurasian Land-Bridges), across Eurasia, through the Mideast, into Africa – communication, power, transportation being revolutionized in this way. The Obama Administration took the United States to the sidelines, and worst, to the adversarial position, to try to sabotage that.

We have to do differently, in this case, because our economy is completely failing. We have the condition of an imminent second 2008 bank panic, not because of this or that particular deal, or even this or that particular bubble, but because the economies of the United States and Europe have sunk so far in the non-recovery of the 2008 collapse, that even the biggest banks themselves have been destroying their hosts and shrinking, their stocks collapsing, their collapse as a whole emerging from that cause, of the absolute inability to make profits in economies which they have done so much to ruin.

What China is proposing – and remember China has said, that the leading other nation-guest at that G-20 Summit is President Vladimir Putin of Russia – what they are proposing is a "new financial architecture." Now "financial architecture" basically means how do nations regulate their banks, and perhaps in the other order – how do nations create credit for purposes of progress: economic, technological, scientific progress, and direct that credit where it should go. Secondly, how do nations regulate their banks; and

thirdly, how do *international* institutions – particularly international credit institutions, lending institutions – how do they function, in order to make this progress possible for all the nations involved, and in particular allow less-developed nations access to both the credit that they need, the technological development, and the self-development of the skills which are necessary for this kind of progress. That's what a "new financial architecture" means. Clearly, the financial architecture since 1971, when we went to the floating interest rate, and, particularly since the Presidencies of Bush and Obama, this financial architecture has been a complete failure.

So, they are saying, this is not just a two-day summit, but a collaborative process which has to continue among the G-20 nations until a new financial architecture is accomplished. I'll get to what that would mean, particularly on the part of the United States and Europe. But, let me read one thing that a leading scholar in China said, about this September 3rd and 4th G-20. He said, "This is a very important summit for all the countries in the world." This is Su Xiaohui, Deputy Director of Strategic Studies at the China Institute of International Studies. Many scholars of his type might have said this. "China is hosting this summit because it is what other countries wanted. It is the other countries that wanted China to host this event, this growth and innovation summit. In recent years, there have been plenty of problems in the world economy, and all the countries in the world, including G-20 members, are eager to find solutions. Other countries know China can be a leader in addressing the world's economic problems."

What he is saying, in diplomatic terms, is many countries to take the lead in a summit whose purpose is an all-out drive to restore growth and productivity in the world economy, because China has been the driver of growth and productivity in the world economy for the last ten years, joined now by India, and

despite crippling sanctions, with some very striking accomplishments by Russia. For example, that Russia has become, as of right now, the world's leading wheat exporter. It has become self-sufficient in many categories of food, in which it was 50% dependent on imports when these sanctions were put on. So, although its economy, under these financial and economic sanctions, is not growing, nonetheless it has successfully grown in ways which prevented literal starvation of its economy and its population, by these sanctions. That's why they have to lead it.

This puts a challenge to China, obviously, to really hold their determination to make this summit a real accomplishment, in terms of growth and progress. Only a couple months ago the Chinese Finance Minister, Lou Jiwei, and the [Minister of Commerce (formerly known as the Ministry of Foreign Trade and Economic Cooperation), Gao Hucheng,] made public statements, particularly when the finance ministers of the G-20 met, saying the condition of the world economy is grim. World trade, in un-inflated terms, has essentially stagnated for the last 5-6 years. No growth at all. There are many nations in the world with no growth, they said. It's a grim situation which must be reversed by the G-20. Again, diplomatically, they weren't naming the zero-growth nations. But I will, very shortly.

China, on the other hand, is continuing to put large volumes of combined public and private credit issuance, something on the order of \$250 billion a year equivalent, into investments, both within China, across the New Silk Road economic belt, and further afield as well. In comparison to that, you have the United States. Obama. We say he's a failure. No question. One of the things he fails at, is arrogantly bragging that "the United States sets the rules," and China has to follow them; that China is merely a raw-materials-producing and cheap-goods-producing economy, and has to grow up and join the advanced economies of the world. This is one of the sports, in

which Obama is a failure, is trying to brag and shine over China. Let's look at it.

U.S. economic growth in the eight years of Obama's Presidency has not equalled U.S. economic growth in the first year of Franklin Roosevelt's Presidency, nor in the second year of Franklin Roosevelt's Presidency. In both of those years, by the way this growth is calculated today, in recovery from the Great Depression, under the impulse of Roosevelt's policies, the growth in the United States was on the order of 10%-11% a year, in '33 and '34, and again in '35.

BEN DENISTON: Each individual year?

GALLAGHER: Each individual year. The total growth of the U.S. economy, by GDP measures, during Obama's entire Presidency, has been 1.1% a year; 8.4% over his entire [tenure]. So, he hasn't *equalled*, in 8 years of recovery from the Great Recession, the growth of each of Franklin Roosevelt's first 3 years in the recovery from the Great Depression.

Now, the reasons for this are more fundamental than the measures of growth, which include a lot of things, but suffice to say, that Europe whose annual growth per year during the same years that Obama has been President, has been an average of 0.6% per year. China's growth during that same 8-year period has been on average 8.1% per year. So, it's been very similar to the rate of growth which was generated under the impulse of Roosevelt's policies; and not accidentally, because the policies of credit-generation, infrastructure investment, high-technology innovation – in this context particularly space exploration, fusion technology development. In these areas, they have been very similar in the 21st Century context to what Roosevelt did when he became President; and getting similar results and exporting those results to a significant degree to the benefit of other countries.

What lies underneath this, as Lyndon LaRouche has really

stressed to the satisfaction of everyone who has listened to him, and should go and look into this; is the loss of productivity – the collapse in the growth of productivity in the United States and European economies during that same period of time. There is a crude measure of productivity which one often reads about in the financial press and in reports from the Commerce Department and so forth. By that measure, which is simply gross domestic product divided by the number of hours worked of the labor force, by that measure, productivity growth during the term of Obama in the White House, has been approximately 0.8% per year. And actually, you can see if you look at the progression, that that growth took place in 2010, 2011, 2012, and part of 2013. Since then, we have seen no productivity change whatsoever; in fact, three of the last four quarters of the year reported by the Labor Department, have seen productivity in the United States go down, not up. So that productivity in the last 12 months of this economy has gone down. I won't go into the European figures.

This is crucial, even though it's a very crude measure, because it indicates that the productivity of labor is not increasing in such a way that labor can get higher wages; so wages stagnate when this is the case. New capital investments by business are not taking place; the rate of new capital investments by business is extraordinarily low. If this is now on the screen [Fig. ?], this shows a more fundamental measure of productivity growth known as technological productivity growth, or total factor productivity growth. Before giving you a narrow definition, let me read a report which was done by the National Bureau of Economic Research about the growth in the 1930s of this total factor productivity in the United States economy; which you can see is the highest of those bars. What the National Bureau of Economic Research said much later in a report written in this century, is that "The extraordinary growth of this technological productivity in the Roosevelt New Deal era, was due to the very strong growth in

electric power generation and distribution, in transportation, in communications, in civil and structural engineering for bridges, tunnels, dams, highways, railroads, and transmission systems, and in private research and development." In other words, what happened during that period of time which made it an even greater burst of productivity than we saw during the World War II mobilization which followed it, what happened during that period of time is that the tremendous demands on the economy of the great infrastructure projects of Roosevelt – including the development of nuclear power and the development of all of the huge hydroelectric power sources; was that everything involved in engineering power, in engineering roads, in engineering tunnels, in engineering great civil works of all kinds, was technologically revolutionized. The companies involved and the agencies involved made breakthroughs in research and development in order to do these things more powerfully and more efficiently; and really to conduct projects on a scale that had never been done before, in such a way that there was very rapid technological progress under the impulse of this pursuit. And scientific progress as well, if you think what underlay the development of the nuclear power piles, it was the beginning of particle physics, the beginning of nuclear biophysics, the beginning of plasma physics, and the basis for the attempt to develop fusion energy today. There were tremendous developments going on underneath these great works of the Roosevelt era.

So, if we go back to the slide for a minute, you see that by far the highest rate of yearly growth in this technological productivity; that rate of growth is almost 3.5% a year. That rate of growth is in the 1930s; followed by the 1940s, including the war mobilization when it is about 2.7% per year. And after rather a slump in the Eisenhower 1950s, back up in Kennedy's Apollo project 1960s to 2.7% growth per year in technological productivity; and then look what happened. If I could take you off through the '70s, '80s, '90s, the first

decade of this century with the Bush Presidency, 1% per year growth or less. And if I could take you off the end of that graph to the Obama years, it would be 0.53% growth per year, according to the National Bureau of Economic Research. So, you see there the under-girdings of the collapse of an economy in the complete loss of real productivity in that economy; and therefore, the ability to launch growth and sustain growth which this represented.

Again, it's very important that this was recovered so rapidly in the 1960s when Kennedy again put great expenditures and great projects at the very frontiers of science in the Apollo project to reach the Moon, but in the broader plans which were then being made and developed for the further exploration of space, which we'll get to. This made a tremendous difference. I should point out that, according to a recent study by the Harvard School of Business of this same factor, in China over the last decade, it has grown at a rate of 3.08% annually; somewhat higher or equal to the highest that the US has achieved, namely that under the Roosevelt period. So that when you have this collapse in productivity in the US and European economies, you have at the same time, de-industrialization of those economies accelerating; with the result of on the one hand, a real destruction of the labor force – the people. We've talked about this, it isn't necessary to go through it again; but we've talked about the connection between this process and the increasing propensity of Americans who were previously productive, to commit suicide in one way or another – by drinking, or drugging, or in other ways themselves to death. The data just keep coming, the studies just keep coming out on this; each one more depressing than the last. That has been the result of this real collapse; and it has even begun – as I indicated at the beginning – to shrink and undermine the biggest banks who have done so much to cause it. So that even the derivatives markets have, in the last few years, have shrunk; and so have the biggest banks, which became even bigger by swallowing other banks in 2008. They have shrunk;

they are parasitizing a host which is dying.

The best way to conclude, I think, would be to quote something that Helga Zepp-LaRouche said this morning, which I think is absolutely correct: "If the United States and Europe are to cooperate in 10 days with the purposes of this growth and innovation summit of the G-20, they must do two things, otherwise they're not cooperating. The first thing is they must implement and enforce Glass-Steagall regulation of their banks. And I should point out that China is the only major economy in the world which has a currently enforced efficient Glass-Steagall bank separation law; passed in 1993. It has been much debated since then, but kept intact and enforced. They must pass Glass-Steagall and enforce it; and secondly, they must write off – not just write down, but write off – the nominal values given to the still \$500-700 trillion worth of derivatives on the books of their banks. In order that those banks can again, under Glass-Steagall become vehicles for the transmission of productive credit and progress. If the United States and Europe are willing to do that, then the real work can begin, of restoring growth and scientific progress to the world economy. If they're not, then they are effectively to be accounted saboteurs of this noble effort that is being led now by China." So, I'll stop with that.

OGDEN: I do want to add just one quick thing before we get into what Kesha and Ben have to present. I would say, Helga and Lyndon LaRouche are not merely peripherally involved in this process which is now coming out of China; but actually centrally involved, both now and historically. I think it should be remembered that just a few weeks ago, Helga LaRouche was one of the prominent speakers at an event called the T-20, which was a gathering of international think tanks and other persons of that type in the lead-up to the G-20 summit in China. Helga LaRouche was involved in that. Helga has travelled to China I think half a dozen times in the recent several years now; and is a prominent personality in the

public discourse there. One other thing that is notable is that the G-20 was developed as the G-22 in 1997-98 at the time that Bill Clinton was making a speech at the Council on Foreign Relations in New York City; where he called for a new international economic architecture. That was the framework in which the G-22 was formed. That was exactly the same time that people probably remember the recent webcast where we showed the video clip of Lyndon LaRouche speaking in Washington DC about the development of the New Silk Road, the Eurasian Land-Bridge, and the cooperation between Russia, China, and India in creating a new economic framework for Eurasia. That has now converged; the new international economic architecture and the New Silk Road Eurasian Land-Bridge is one thrust that's coming out of China and Russia. Historically, even rewinding back before that, Mr. LaRouche's proposal – which Bill Clinton did pick up on in a certain way in 1997-98 – was for a New Bretton Woods; a reorganization of the world economic system, which is something which he has been on the record centrally leading for 40 years if not more, going all the way back to some of the discussion among leadership of the Non-Aligned Movement for a New International Economic Order by that name. And also Mr. LaRouche's idea for international development banks, which is exactly what the AIIB or the BRICS new development bank now are echoes of.

So, historically, this is something that Lyndon and Helga LaRouche have led from a central position and continue to play a very central role in shaping. And I would just emphasize Paul's point that it is now incumbent upon the United States to take very bold and dramatic decisions to communicate, "Yes, we are no longer going to be Obama failures. We are no longer going to reject these overtures that are coming very explicitly from China for participation in this new system; but we're going to join it, and we're going to show not only our good will, but our intention to do so. By restoring Glass-Steagall immediately and freeing ourselves from the bondage of this dying system which is dragging the entire trans-Atlantic

down with it. So, that's an action point that needs to be taken in the days ahead.

GALLAGHER: That's very well added, and I think Lyn and Helga have given the kind of laser focus to this impulse for development, which China, Russia, other countries, India, have shown. That it had to be focussed around not only the frontiers of science, but the frontiers of travel so to speak; of passenger and freight travel, and of crossing the Eurasian continent, which had never been done before. But now, in addition, and particularly recently, Helga has, through a whole series of major conferences, put an additional focus on bringing that development, that Silk Road, through the Mideast; as the only way in which the cauldron of the Middle East could possibly be made into a peaceful and developing area, is through that same New Silk Road process. There's been a great response to that in countries like Yemen, Egypt, other countries of the Mideast.

KESHA ROGERS: I want to take up from there. I think the question at hand is, what is it that fosters this impulse for development that you spoke of, Paul; and what fosters the rapid increase of rate of growth in a society? Mr. LaRouche, over the years, has defined this as the creative development of the human mind and the productive powers of labor of a society to make new breakthroughs and scientific and technological progress that actually improves not just the conditions of mankind on the planet; but improves mankind's ability to actually go out into the far reaches of our galaxy, to develop the resources of our Solar System. This is exactly the discussion that we had with Mr. LaRouche – some of the Policy Committee members and our Basement Team – just recently. His response to the rapid developments of China's leadership in developing the Moon and their plans for going to the far side of the Moon by 2018, that what we're looking at here is not just going to the Moon for the sake of going to the Moon, or finding another landing spot on the Moon. This is

critical in a commitment toward international cooperation and a science driver essential for cooperation and development throughout the planet and beyond. Mr. LaRouche recently called for and made the point that we have to have a complete mapping and development of our Moon's surface. He called for the mapping of the Moon's surface being something that we do not and have not fully come to understand. A lot of people will say, "Well, we've already been there, done that." A lot of nations have landed various rovers on the Moon, or satellites on the Moon; or we've had orbiters taking pictures of the Moon. But one thing we have not done, is to go to the far side of the Moon; and recognize the potential that is set to be unleashed from this new feat and endeavor that only China – being the first nation – would be out to present and create.

So, I think when we think about what it is that fosters economic progress, again, we have to look at what China is representing as a leader of the world right now in terms of what they've unleashed in the rapid development of their momentum towards space exploration; and particularly development of the lunar surface. There is so much that we have yet to accomplish right now. We've only touched at a very small surface area of the Moon. It's important to see that the opening of the far side of the Moon represents a vast potential to give us new insights into human growth.

So, we were just a moment ago talking about the negative growth rates under the insane policies of the Obama administration. Well, what has this been caused by? What has this been a result of? This has been a result of Obama's continued murderous policy and spitting on the legacy of Presidents Franklin Roosevelt and John F Kennedy, and the visionary legacy embodied by the great German-American space pioneer Krafft Ehrlicke. What he has done, not just to dismantle the space program, but to dismantle the commitment towards human development and human progress. What has he done in place [of that]? He's actually shut down our Constellation

program; the program that had slated us in the trajectory in the United States to be in cooperation with nations around the planet around the commitment to return to the Moon, and eventually to the far side of the Moon. What did Obama replace this policy with? He replaced it with an insane policy of capturing an asteroid, cutting our fusion development program, and continuing to bail out the Wall Street speculators who represent no commitment to human progress and growth.

The American people have to ask themselves how much longer will we put up with this atrocity, this tragedy that has taken hold of our nation? Right now, you look at what was offered to Obama by the Chinese, by the Russians, in terms of "win-win" cooperation; the "win-win" cooperation exemplified by the offer of President Xi Jinping of China to not only work for the common aims of mankind in the development of the Silk Road development plan and projects that were going to benefit the growth of all mankind. To work in collaboration on the exploration of space, which is absolutely crucial to this intention. Obama has refused that. The American people and members of Congress have sat by and done nothing about it.

So, you look at the fact of, this is the reason why we face a negative growth rate in the society right now represented by the United States and the trans-Atlantic financial system. There are a lot of nations right now that are starting to get knocked over the head and recognize that if they don't join with the progress and the New Paradigm being set forth by China and Russia for international cooperation in space development and economic growth, they will be, as the head of NASA in the United States said about the US not cooperating and collaborating with China in space exploration, on the outside looking in. That's where we're going to be if we do not actually take up this full commitment to not just the exploration of space, but truly to what that means. It really can be defined by looking at the vision that was laid out by Krafft Ehrlicke as a great associate and friend of Lyndon and

Helga LaRouche before he passed away. What Krafft Ehrlicke identified in terms of the importance of lunar exploration in a writing that he provided prior to his death, earlier in his life, called "Lunar Industrialization and Settlement". I want to read from that just briefly, to give you a sense of what it is that is the priority for the development of the lunar surface in the way that Krafft Ehrlicke envisioned it. It must be taken up as a national and international mission again. So, Krafft says that: "The most important aspect of lunar development lies in the human sector. It bears repeating that technological progress and environmental expansion are no substitutes for human growth and maturity; but they can help the human reach higher maturity and wisdom. He goes on to say that "Human growth is contingent not only on the absence of war, or overcoming war, poverty, and social injustice. But also on the presence of over-arching elevating goals and their associated perspectives. Expanding into space means to be understood and approached as world development. As a positive, peaceful, growth-oriented, macro-sociological project, whose growth is to ultimately release humanity from its present, parasitic, embryonic bondage in the biospheric womb of one planet. This will demand immense human creativity, courage, and maturity."

So, that's what we're discussing here. How do you actually free mankind from this adolescent stage? From the understanding that we are confined to one small planet with limited resources, to the bondage of a biospheric womb on the planet that keeps mankind at states of limited development in a fetal position. When is it that human beings are going to decide to grow up and to leave the nest? That is what is represented by the mapping of the lunar surface; that is what is represented by mankind's reaching out and growing up and going out into the exploration of space. That is the creative process that we must take up right now, which is being denied to us by the attacks on our space program. This is not just the space program as a fun, side project or a hobby; but what

is essential to the creative progress of mankind as Mr. LaRouche has clearly understood and has made clear in his development of the Four Laws to Save the United States. The essential aspect of those Four Laws, as was stated by Paul earlier, starting with the Glass-Steagall banking reorganization, going into the progress of re-establishing a credit system, to invest in long-term development projects, has to be centered around a science driver fusion program. This can only be fully developed and fully realized when we realize and bring about our full potential in the exploration of space and everything that represents; including the development of helium-3 on the Moon.

So, as I've said; as Krafft Ehrlicke, as Mr. LaRouche understands, and as the Chinese and others who are cooperating with them understand, that the most important aspect that we're dealing with right now is the defense of human creative progress. So, I'll just stop right there.

BEN DENISTON: I think that's well said. Maybe the point to be taken through all of this, the focus on the issue of productivity in the beginning, this discussion of the space program, what we really need to push in this context is the realization that this program Kesha's laying out, returning to Krafft Ehrlicke's vision for lunar development and expansion into space; this is necessary. This is a necessary program, this isn't a cost. These are the kinds of things that actually are the substance of increasing the net total value accessible to mankind as a whole; increasing the productive powers of labor as we're discussing. You hear all this silly talk still about jobs; creating jobs, when we have a net collapse in the productivity of the economy, as we saw with what Paul went through, what Kesha's talking about. This is what actually creates the type of activity that increases the ability for society to sustain itself at a higher standard of living increasingly with less labor input required to maintain the requirements of society. Maybe in the context of Mr.

LaRouche's emphasis in the recent weeks, that's also the importance of his focus on Einstein. That also goes to a deeper level of what are the fundamental changes that mankind only uniquely can make that allow us to have these kinds of transformations. We certainly have a clear program before us with what China and Russia are leading.

Just for our viewers, next Wednesday, we're going to be discussing some of this lunar program in a little more detail. So, I would definitely highlight that as a coming episode; we're going to focus a little bit more on this lunar far side program. What China is doing; what's so unique about the far side of the Moon. We just have a clear march from these nations leading in this direction – fusion and space together. This is the driver that's absolutely needed; it's not a cost, it's not an expense. It's a necessary requirement for mankind; especially for the United States in our state right now. That should also be seen as driving to the process of pushing real fundamental breakthroughs in science such as we haven't had since Einstein. I know Jason Ross has elaborated this in recent days to good effect.

With the imminent breakdown of this financial system and the importance of this G-20 focus coming up right now in the context of clear recognition that we're right on the verge of something worse than a repeat of 2008; I think this being the clear message and marching orders for where we need to go, is absolutely critical at this point. It's not enough just to address and reorganize the financial system; that's absolutely required, but to what effect? To actually drive the kind of growth that China's leading; Kesha's leading a revival of that in Texas to get that going in the United States again.

OGDEN: Along those lines, this entire process that I laid out in terms of Mr. LaRouche's advocacy for a new international financial architecture, was never separate from his insistence that it had to be based on fundamental scientific revolutions; the discovery and incorporation of new physical principles

into the economy at large. Not let's rearrange just the bureaucracy of how banks work, or something like that. And it was not even just what other people turned it into, which was that we need equal representation for the developing countries; or the Third World is not having the proper voice at the bargaining table at the World Bank or something like that. It was never something at that level; it was always at the level of why did Mr. LaRouche found the Fusion Energy Foundation, for example. Can you imagine what kind of productivity would be unleashed by the development of commercial, controllable fusion power? That would be unequalled by anything that has come heretofore; it would make what FDR achieved look like hardly anything. Mr. LaRouche's emphasis with the Strategic Defense Initiative was always that we need a breakthrough in terms of physical principles; it was hand-in-hand with fusion energy development, but it was also bringing that into the realm of space exploration and harnessing principles which were beyond what man even understood at that point. In the same exact period, he was also discussing how are we going to have lunar colonization and colonies on Mars. This was LaRouche's emphasis all through that time.

So, the new economic architecture is not separate from a fundamental revolution in science on the caliber of what Einstein achieved; and that is what drives economic productivity. Nothing less than that.

GALLAGHER: I wonder if you can get the third graph on the screen. This gives an idea of how – this goes from 1958 over to 2012, and it's the NASA budget. This gives an idea of how rapidly leaderships of the United States abandoned the actual frontiers of space exploration before we had even gotten to the Moon for the first time. Because by the time we did, that tremendous drop was already underway; and it goes all the way to the present day. The same thing could be shown for the United States effort in research on fusion. They just were

abandoned in the face of the extraordinarily powerful visions of human future powers that pioneers like Krafft Ehrlicke had, in terms of covering the Moon's surface with a new human habitation and industrialization as a jumping off point for the rest of the Solar System. All of that – he called it the Seventh Continent – all of that was abandoned along with the tremendous power resources and capacities involved in the fusion technology. Today you can barely find a laser cutting process anywhere in US industry; these things have just been abandoned. If what you see in that graph were reversed very suddenly under the impulse of a desire and a decision that gets rid of Obama and his leadership, and a decision that says we will be part of a team of space-faring nations which in this endeavor would be led by China; maybe in others by us, in others by India, in others by Russia. We'll be part of that overall exploration and this will reverse; this would have a tremendous impact on the entire not only productivity, but the condition of society. This is really the condition of the individual human being, who has these creative possibilities is what LaRouche is always, always talking about; that this is what makes such possibilities of an individual becoming a genius and the fruitfulness of that genius. This expands it to the greatest degree, if leadership will make these kinds of decisions. This decision is right in front of us with this upcoming G-20 summit; and again, I repeat what Helga said. If the US doesn't put Glass-Steagall into law – it's now been adopted by both parties in their platforms; it ought to be law by no later than the end of this year. If the US doesn't put Glass-Steagall into law immediately, and enforce it right off the collapsing derivatives bubbles; then it's sabotaging this process which has to go forward. Then we will see more loss of our population, more suicide, more drug addiction, more hopelessness among the population unless we make this 180 degree turn.

OGDEN: One thing Helga has also repeatedly said upon her return from these trips to China, is that – and I think other

people just pick up on this, too – is that the optimism is pervasive; you can sense it among the population. The 3.8% growth rate in productivity, the 8% growth rate, is just a reflection of an attitude that says, "Our job is to create a future. We will give our children a future. Our lives have meaning because we are involved in creating a future which has not, prior to this point, existed." If you contrast that with an increasing pessimism, cynicism, rage – which is clearly reflected in this election process in the United States population – all of those are symptomatic of exactly what is being addressed in this discussion.

One other thing that Krafft Ehrlicke said which I thought was just well put; he said, "If God had intended us to be a space-faring species, he would have given us a Moon." Well, he did; and that's the launching-off point for mankind to move into the Solar System and beyond. So, if that's not an optimistic idea of the capabilities of the human species, I don't know what is. I know that that's one of the elements that is also being incorporated into the Manhattan Project process.

One more thing I wanted to mention before we close the show today, is the accompanying articles in this week's *Hamiltonian* are: 1) a short article by Jason Ross on the true genius of Einstein. It's called "Discovering Humanity's True Nature; the Case of Einstein". But then, the back side of the broad sheet is a discussion of 1) an article by Diane Sare, called "2016: America's Moment of Decision, *in which she discusses some of the legacy of the optimism surrounding the tradition of Classical music within the United States and the fight to revive that tendency among people who were close friends with Lyndon LaRouche when they were alive: Bill Warfield; Sylvia Olden Lee; Robert McFerrin; and others. And then there's a very short excerpt of an interview with the national music director of the Schiller Institute, John Sigerson, in which he's discussing the significance of the upcoming series of four concerts of Mozart's Requiem over the*

weekend of September 11th, in the interests of justice and in dedication to the victims of those attacks and everything that has happened since. So, that's another very crucial element in terms of the ability to uplift a population and to give them a sense that a future is possible; and that these kinds of very dramatic changes in policy could happen in a very short amount of time. If we were able to force the declassification of the 28 pages, which we did; nobody can deny the very significant central role that we played in doing that. People might have said, "This is a hopeless cause." If we were able to do that, then yes, we also can force the passage and enforcement of Glass-Steagall and a radical, dramatic change in policy of the United States in the direction of this new economic architecture which is being led by China and Russia among others.

With that taken as the final word, I'm going to thank everybody for joining me – Paul Gallagher, Ben Deniston, Kesha Rogers; and thank you all for joining us here today. I know we continue to gain new subscribers of the LaRouche PAC live YouTube channel; so I encourage you, if you have not done so yet, to subscribe to this channel. You will get the opportunity to have a notification of this discussion that Ben mentioned next Wednesday, on the further implications of the Chinese lunar program. Thank you for joining us and please stay tuned to larouchepac.com. Good night.

Verden har hårdt brug for en

ny finansiel arkitektur – og et nyt paradigme for tænkning

24. august, 2016 (Leder) – Kinas præsident Xi Jinping har gjort det klart, at han, på det forestående G20-topmøde for statsoverhoveder i Hangzhou, har til hensigt at holde fokus på det presserende behov for en ny global finansiel og økonomisk arkitektur. Faktisk har hele dynamikken i verden flyttet sig til Asien, hvor der tages syvmileskridt hen imod at få den nye finansielle arkitektur på plads. De officielle kinesiske medier, i følge med russiske top-analytikere, har gjort det klart, at et sådant nyt og funktionsdygtigt system må inkludere USA – og det betyder, at USA ultimativt må opgive dets illusioner om at herske over en unipolær verden, der ikke længere eksisterer, og aldrig burde have eksisteret i første omgang.

En særlig indsigtsfuld opfordring fra Andrey Kortunov, generaldirektør for det russiske Råd for Internationale Affærer, dukkede tirsdag op i *Xinhua*. Her advarede han: »Jo længere, disse reformer udsættes, desto større er risikoen for nye kriser og ustabilitet i verdensøkonomien.« Der er en udbredt overbevisning om, at Europa er på kanten af et økonomisk sammenbrud med alvorlige globale følger. Bloomberg rapporterede tirsdag, at Deutsche Bank, Barclays og Credit Suisse kombineret sidder på \$102,5 milliarder i »Niveau 3«-aktiver, der er illikvide og ikke vil kunne dumpes med kort varsel i en krise. *The Economist* har givet sin udgave 20.-26. august overskriften »Mareridt på Main Street« og advarer om et kollaps af det \$26 billioner store amerikanske boligmarked, der igen har et bjerg af derivater og andre ikke-bank sikkerhedsstillede gambling-papirer bygget ovenpå.

Kortunov sluttede af med at opfordre til, at »både Rusland og

Kina konsekvent bør søge fælles fodslag med Washington og undgå kriser, uden dog at gøre indrømmelser på principielle spørgsmål.«

En anden kommentar i *Xinhua* angreb »den overdrevne afhængighed af pengepolitik« og fokus på »markeder« i modsætning til »nationer« – på bekostning af politikker, der sigter mod reel fysisk, økonomisk vækst, baseret på teknologisk innovation. »Kina vil bruge konferencen til at anspore til dialog mellem udviklede lande og udviklingslande om potentialet for at skabe vækst gennem reformer og innovation«, annoncerede *Xinhua*.

Grundlaget for en sådan ny global finansiel og økonomisk arkitektur er blevet solidt etableret gennem den voksende integration af Eurasien gennem samarbejde mellem den Eurasiske Økonomiske Union, Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO) og ASEAN. Kinas Ét bælte, Én vej-initiativ baseret på Lyndon og Helga LaRouches oprindelige koncept om den Eurasiske Landbro fra midten af 1990'erne, er det princip, som denne eurasiske udvikling har som sin forudsætning.

På et kasakhisk-polsk forretningsforum i Warszawa, Polen, tirsdag, opfordrede den kasakhiske præsident Nursultan Nazarbayev til en trepartsaftale mellem Rusland, Polen og Kasakhstan om opbygning af transportkorridorer gennem Kaukasus-regionen, som endnu et segment af de samlede eurasiske transport/udviklings-korridorer. Det nye fremspirende samarbejde mellem Rusland, Tyrkiet, Iran og Indien, der i den seneste uge er blevet fremskyndet af en række diplomatiske møder, har et lignende fokus, centreret omkring Nord-Syd-korridoren, der løber op fra den Persiske Golf gennem Rusland og ind i Europa, med sidegrene ind i områderne omkring både Sortehavet og det Kaspiske Hav.

Sådanne »win-win«-ideer kræver intet mindre end et paradigmeskift for tankegang – hvor man opgiver de gamle, døde, britiske imperiekoncepter med del-og-hersk geopolitik, koncepter, der bragte verden et århundrede med to verdenskrige

og en 50 årig koldkrigsperiode.

I USA og Europa er konkursen af hele det finansielle og monetære system så fremskreden, at den eneste tilbageværende løsning er en omgående genindførelse af en total, Glass-Steagall bankopdeling i USA og vedtagelse af identiske love i Europa. Glass-Steagall er blot det første, uomgængelige skridt hen imod den form for ny finansiel og økonomisk arkitektur, som Xi Jinping vil lægge frem på bordet ved topmødet den 4.-5. september i Hangzhou.

Foto: Fra det seneste G20-møde for finansministre i Chengdu, Kina, 23. – 24. juli, 2016. Ved mødet blev ministre og guvernører enige om, at den globale, økonomiske genrejsning fortsætter, men fortsat er svagere end ønsket, og at der fortsat er risiko for en nedgang.

'Helikopter-penge' for en ny amerikansk infrastruktur?

21. august 2016 (Leder) – Med USA's og Europas økonomier, der nærmer sig nulvækst og produktivitets-nulvækst, er der hundredevis af forslag fremme »for at opbygge en ny, økonomisk infrastruktur«, forslag, der næsten alle sammen totalt ignorerer videnskaben.

I realiteten var ny, produktiv økonomisk infrastruktur, opbygget i løbet af Amerikas forrige århundrede udelukkende under FDR's og JFK's præsidentskaber, opbygget med videnskab

som motor: de nye videnskaber atomfission (sprængning af atomkernen) og partikelfysik, udfordringerne med højspændingselektricitet og transmission over lange afstande; og med vandstyring og -omdirigering i stor skala; og med Apolloprojektets udforskning af Månen. Computere? De faldt ud af forskernes baglomme, blot som midler til videnskabelige mål.

I dag bygges og forfølges sådan reel, produktiv »infrastruktur« af Kina. De har planlagt, at netop en sådan »innovation« og vækst skal være temaet for G20-topmødet, som Kina om to uger vil være formand for. Der er intet, der tyder på, at Obama eller Europa er enige; Obama og Hillary Clinton er snarere på den militære konfrontations-sti med Kina, såvel som med Rusland.

De »Fire Nødvendige Love«, som kræves for fremtidigt, økonomisk fremskridt, og som stiftende redaktør af *EIR*, Lyndon LaRouche, formulerede i 2014, er på enestående vis tilpasset den udfordring, som Kinas lederskab præsenterer for G20-lederne.

De andre, aktuelle forslag om »infrastruktur-finansiering« ignorerer fysisk videnskab, hvis fremskudte grænser skal findes i fusionskraft/plasma og superleder-teknologier, i geobiofysik og i udforskning af rummet. Og de ignorerer videnskaben om kredit – det område, som Alexander Hamilton lovgav om, og som fandt, at formålet med kredit og bankpraksis var at koncentrere nationens opsparede midler således, at de servicerede videnskabelig opdagelse og teknologisk produktivitet.

I sidste måned blev næsten 1000 amerikanske offentligt valgte personer i Chicago præsenteret – af Wall Street – for en plan for »ny amerikansk infrastruktur«. Den var baseret på de superlave rentesatser, som Federal Reserve (USA's centralbank) nu i syv år har fastsat. Planen foreslog, at USA's Finansministerium lånte \$4 billion [!] med 100-årige

amerikanske obligationer »til infrastruktur«, med en begyndelsesrente på omkring 1 %, der skal tilpasses opad gradvist sammen med inflationen. Nogle af de statslige og lokale valgte blev oplivet over dette.

Obamas »Lov om Økonomisk Stimulering« fra 2010 benyttede sig ligeledes af meget lave rentesatser og lånte næsten \$1 billion – og aldrig har den produktive vækst i den amerikanske økonomi været lavere end under de seks Obama-år, de er forløbet siden da.

Det er blot sekundært, at denne nye Wall Street-plan er »helikopter-penge«; men det er en helikopter, som selv Ben Bernanke ikke ville flyve. Patriotiske amerikanere, der evt. købte de 100-årige »infrastruktur«-obligationer, ville omgående se dem falde i værdi, og sælge dem til hedgefunds, der spekulerer i gæld.

Det afgørende er, at Wall Streets »ny amerikansk infrastruktur«-plan – man vil også meget snart få at høre om det fra Hillary Clinton – ikke på nogen måde omfatter rumforskningens fremskudte grænse; ikke omtaler fusionskraft eller plasmateknologier; og ikke overvejer et højhastigheds- og magnetisk levitations-jernbanenet, der spænder over hele kontinentet.

Vi har ikke brug for, at Wall Street opfinder penge. Vi har brug for videnskabelig opdagelse, der udgør drivkraften bag, og som selv får drivkraft fra, infrastrukturbyggeri – det var, hvad vi havde gennem FDR og kortvarigt gennem JFK. LaRouche bemærkede i en diskussion i går: »Det er videnskab. Det er alt sammen videnskab. Det er ikke politik; det er videnskab.«

Foto: JFK besigtiger Wiskeytown Reservoiret ved en dedikationsceremoni for Wiskeytown Dæmning og Reservoir i Californien, 28. september 1963. [foto: Robert Knudsen. White House Photographs. John F. Kennedys præsidentielle Bibliotek og Museum, Boston]

Med nedsmeltningen af derivater under anmarch, må Vesten slutte sig til Putins verden

16. august 2016 (Leder) – Den Internationale Betalingsbank (BIS) har forberedt et dokument til det forestående G20-topmøde for statsoverhoveder i Kina, med en advarsel om, at en nedsmeltning af derivatmarkedet kunne ske når som helst, og at clearinghouse-systemet (CHIPS) er totalt uforberedt til at håndtere et sådant chok. Husk på, at Deutsche Bank har den største eksponering til derivater af alle banker i verden, og den har modparts-kontrakter med næsten alle TBTF-banker i USA, Europa og Japan – og Deutsche bank er korrekt blevet beskrevet som en »dead bank walking« (en 'bank på dødsgangen'). De bedste estimater lyder, at den globale derivathandel stadig ligger på et godt stykke over en billion dollar, selv efter tab i år, der allerede har hobet sig op.

På dette sene tidspunkt er der kun én mulighed tilbage for det gennemført bankerotte transatlantiske system: Genindfør Glass-Steagall, afskriv alle derivatkontrakterne, gå tilbage til et fastkurssystem à la Bretton Woods, og lancer en massiv anlægsinvestering i projekter, der understøtter reel produktivitet gennem statslige bankmetoder i traditionen efter Hamilton, inklusive en forceret indsats for at opnå

fusionskraft. Dette er hjertet i Lyndon LaRouches Fire Kardinallove.

Det betyder, med hensyn til den virkelige verden, at Vesten må opgive det afdøde, britiske system og endelig tilslutte sig det nye, eurasiske-centrerede system, der hastigt er ved at manifestere sig, under Ruslands præsident Vladimir Putins overordnede lederskab og gennem virkeliggørelsen af Kinas program for 'Ét bælte, én vej' (OBOR). I mandags startede det første kølegodstog ud fra den kinesiske havn Dailan, med destination Moskva, en rejse på 8.600 kilometer, som vil blive klaret på henved ti dage. Dette er den seneste gren af OBOR og sætter fokus på samarbejdet mellem Rusland og Kina.

Under diskussioner med europæiske kolleger den 15. august erklærede Lyndon LaRouche, at vi befinder os på randen af en stor sejr for menneskeheden. De eurasiske nationer, forklarede han, er i færd med at etablere en gruppering, centreret omkring ledende nationer i det asiatiske Stillehavsområde, nationer, som er i voldsom vækst, i skarp kontrast til andre områder af verden, der er syge og døende rent økonomisk. Sydamerika er blevet overtaget af voldtægtsforbrydere, Frankrig er en fiasko, Spanien er en katastrofe. Fokus må være på de ledende nationer, som har taget initiativet i denne udviklingsproces. Putin, fortsatte LaRouche, er trådt frem som en drivkraft i denne eurasiske alliance. Der er kræfter, der er i bevægelse internt i USA, især i Manhattan, og som kan tilslutte sig indsatsen under anførsel af Eurasien for at knuse det britiske system, der har været menneskehedens fjende i de forgangne århundreder. Tyskland må, hvis det ønsker at overleve, tilslutte sig denne eurasiske udvikling, hvilket betyder at dumpe enhver politik associeret med Merkel og Schäuble.

Den russiske præsident Putin har, i løbet af de seneste år, spillet en afgørende rolle i organiseringen af en magt, hovedsageligt bestående af nationer centreret i Eurasien, og som er i færd med at få karakter af en militærmagt, der kan

ændre alt og kan vinde krigen for fred.

I de kommende uger vil denne fremvoksende alliance være i centrum for en række historiske møder: Det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok, Rusland; G20-mødet for statsoverhoveder i Kina; Kina-ASEAN-mødet for statsoverhoveder i Laos; FN's Generalforsamling i New York City; og BRIKS-mødet for statsoverhoveder i Indien. Denne aktivitetstæthed fra nu og frem til midten af oktober byder på en enestående mulighed for, at dette nye, fremvoksende, globale lederskab kan fastlægge historiens kurs og gøre en ende på det bankerotte, britiske system.

USA: Det Nye Præsidentskab: Det begynder med LaRouches 'Fire Love'

Denne systemiske krise kræver ikke blot en række politiske beslutninger, men et Nyt Præsidentskab, der er baseret på et borgersamfund, som er helliget en højere bestemmelse ... til skabelsen af en ny nation, af et nyt USA, og af en verden, der hidtil ikke har eksisteret – en verden, der nu som aldrig før er mulig, og en verden, der nu ligger i vore hænder. Vil det blive virkeliggjort, eller vil vi fejle?

 Af Michael Steger, medlem af LaRouche Politiske Aktionskomite (LPAC).

Denne artikel er den første i en række skrifter, som præsenteres af LaRouchePAC Nationale Politiske Komite, i direkte samarbejde med Lyndon LaRouche, som en del af hans kampagne for skabelse af et Nyt Præsidentskab i løbet af de kommende 100 dage.

2. august 2016 – Verden har ændret sig i løbet af de seneste fem uger. Begivenhederne, sammen med bevidste interventioner, især fra Vladimir Putins side, har skabt en ny, global dynamik og transformeret potentialet for reel og total sejr i den umiddelbart forestående periode. Sejren vil i første omgang afhænge af vedtagelsen af LaRouches »Fire Nye Love«, en politik, han fremsatte i juni 2014 med sit skrift, »Fire Nye Love til USA's omgående redning!«[1]; men et succesfuldt udfald på længere sigt kræver mere end simpelt hen at vedtage den nødvendige politik, selv en politik så presserende nødvendig som Glass-Steagall og statslig kredit til videnskabelige fremskridt.

Som LaRouche siger i »Fire Nye Love«:

»Uden et præsidentskab, der er tilpasset til at fjerne og dumpe de værste virkninger, vi i øjeblikket lider under, og som er de virkninger, der blev skabt af Bush-Cheney- og Obama-præsidentskaberne, ville De Forenede Stater snart være færdig, begyndende med den amerikanske befolknings massedød under Obamaregeringens nylige og nu optrappede, praktiserede politik.«

Og senere:

»Et kædereaktionslignende kollaps med denne virkning accelererer allerede med en indvirkning på pengesystemerne i dette områdes nationer. Den nuværende accelerering af en 'Bail-in'-politik i hele det transatlantiske område, sådan, som det nu er i gang, betyder, at massedød pludselig vil ramme befolkningerne i alle nationerne i det transatlantiske område: enten direkte, eller i kraft af 'overløbseffekt'.«

Denne systemiske krise kræver ikke blot en række politiske beslutninger, men et Nyt Præsidentskab, der er baseret på et borgersamfund, som er helliget en højere bestemmelse, der går ud over elementær valgpolitik; en bestemmelse lig den, som Benjamin Franklin, George Washington og Alexander Hamilton var besjælet af. Det kræver en forpligtelse til skabelsen af en ny nation, af et nyt USA, og af en verden, der hidtil ikke har eksisteret – en verden, der nu som aldrig før er mulig, og en verden, der nu ligger i vore hænder. Vil det blive virkeliggjort, eller vil vi fejle?

De fem uger

Tag nu de hurtige udviklinger i løbet af de seneste fem uger i betragtning: Den britiske afstemning til fordel for at forlade den Europæiske Union (Brexit) den 24. juni, som pludselig, for åbent tæppe, afslørede den rådne kerne i det transatlantiske system. Dette oprør blandt de britiske vælgere var en direkte optakt til Schiller Instituttets konference i Berlin, med Helga Zepp-LaRouche som vært, den selvsamme weekend, en begivenhed, der udelukkende havde fokus på fuldbyrdelsen af det nye verdenssystem, der nu er i færd med at blive virkeliggjort i hele Eurasien, og som er inspireret af Lyndon LaRouches ideer.

I løbet af de følgende dage væltede det frem med successive oprør. NATO-topmødet i Warszawa, der håbede at gøre Rusland til målskive for en storkrig, afslørede i stedet blot voksende uenighed blandt de europæiske nationer. Japan afviste enhver yderligere forpligtelse over for britisk finansielt vanvid og nærmede sig faktisk Rusland og Kina i stedet; det samme gjorde Filippinerne, idet de ignorerede Obamas kommando om konflikt i det Sydkinesiske Hav. Terroristangreb, hvis grobund og udklækningssted har været de igangværende, ulovlige krige, ført af USA og briterne, i Irak, Libyen, Syrien og Yemen, har ramt byer i Frankrig og Tyskland på ugentlig, hvis ikke daglig, basis, uden nogen udsigt til at stoppe under den nuværende politik. Underliggende hele dette politiske oprør

finder vi den igangværende panik over bankkollapset i Italien, Tyskland og London, som truer med at virkeliggøre den pludselige udslettelse af den transatlantiske verdens nationer, som Lyndon LaRouche i 2014 advarede om.

I sammenhæng med dette politiske og kulturelle sammenbrud i det transatlantiske område har der været en sand fremstormende bølge af LaRouche-organisationens politik og initiativer. Chilcot-undersøgelsesrapporten blev omsider udgivet i London, efter syv lange års undersøgelse; den erklærede, at Dronningens krig i Irak – en krig, der blev gennemtruffet af Tony Blair og George W. Bush – var ulovlig og et direkte anslag imod De Forende Nationer og international lov, hvilket udgør forbrydelser i lighed med nazisternes. I USA blev de »28 sider« af Den Fælles Kongres-undersøgelsesrapport om 11. september efter 14 år udgivet. De afslørede det bedrageri, som både Bush- og Obamaregeringen havde begået, med deres overlagte mørklægning af, at det var briterne og deres allierede saudierne, der dirigerede angrebene den 11. september, og de afslørede ligeledes disses efterfølgende fremstød for verdenskrig gennem en kriminel, geopolitisk plan.

Glass/Steagall-loven, indbegrebet af dødstødet mod Wall Streets og City of Londons kriminelle bedrageri, fandt dernæst vej ind i både det Republikanske og Demokratiske Partis valgplatforme, ikke som følge af narre-kandidaternes klovneoptræden, men som følge af den, i det brede flertal af den amerikanske befolkning, dybt rodfæstede erkendelse af, at de seneste femten års politik i USA, med massedød til følge, indiskutabelt er knyttet til Wall Streets politik. Og nu, blot fem uger senere, med en beslutningsproces, der ligesom vokser og har mere i vente, truer kupforsøget i Tyrkiet og de deraf følgende ændringer i politikken med at gøre en ende på de seneste to århundreders geopolitiske forsøg på at kontrollere Asien, med et Tyrkiet, der nu nærmer sig til både Putins Rusland og Kinas politik for den Nye Silkevej, og vender sig bort fra den transatlantiske verdens forpligtelse til

verdenskrig.

Dernæst kommer nyheden om omringningen af Aleppo, igen udført af russiske styrker sammen med syriske styrker, og som indikerer en mulig snarlig afslutning på ikke alene den syriske konflikt, som fra det britisk-støttede Obamaregimes side var planlagt til at være optakten til atomkrig mod Rusland og Kina, men som nu, hvor krisen næsten er løst, er et forvarsel om afslutningen af selve den britiske, geopolitiske æra.

Vladimir Putin og Kinas Nye Silkevej står til at vinde; Obama og briterne står til at tabe.

Men der er mere endnu, og mere er måske i vente, at begynde med Helga Zepp-LaRouches deltagelse i det internationale T20-topmøde i Beijing i slutningen af juli måned; en indledende drøftelse blandt ledende personer til det kommende G20-topmøde for statsledere i september. FN's Generalforsamling vil ligeledes mødes i september, blot et år efter Vladimir Putins opfordring til at skabe en ny alliance af magter mod terrorisme, og begge disse begivenheder vil blive internationale fora af afgørende betydning for opbygning af det nye paradigme, inspireret af LaRouche.

Som Helga Zepp-LaRouche for nylig sagde, »Erinyernes frygtelige dans er blevet udløst!«, og man kan næsten høre de panikslagne hyl og skrig i magtens korridorer på Wall Street og i London, endda fra selve den gale Dronning.

De Fire Love

Den 8. juni 2014 udstedte Lyndon LaRouche en erklæring med titlen »De Fire Nye Love til USA's omgående redning! Ikke en valgmulighed, men en uopsættelig nødvendighed.« I denne erklæring definerer hr. LaRouche en løsning på den nuværende, globale og generelle sammenbrudskrise, men han definerer mere end det. Han fremlægger en økonomisk og videnskabelig politik, der er i overensstemmelse med den menneskelige arts faktiske,

skabende natur, og en politik, der, hvis den bliver vedtaget, vil udløse en renæssance i menneskeligt fremskridt for det kommende århundrede, og længere endnu.

Der findes intet, der kan erstatte læsning, og gen-læsning, at hele hr. LaRouches erklæring, men vi vil her præsentere en kortfattet, forkortet synopsis af de umiddelbare skridt, der skal tages, for at tage den igangværende generelle sammenbrudskrise i det transatlantiske område under behandling. Dette er udgangspunktet for et succesfuldt, Nyt Præsidentskab:

1. Den omgående genindførelse af Glass/ Steagall-loven, uden ændringer, som blev sat i kraft af præsident Franklin D. Roosevelt, som princip for handling.
2. En tilbagevenden til et Nationalbanksystem, der styres fra oven (fra regeringen), og som er defineret som sådan. Præcedens herfor skal tages fra det bank- og kreditsystem, som Alexander Hamilton etablerede, såvel som også fra Abraham Lincolns udstedelse af en statslig valuta («greenbacks»), under præsidentiel myndighed.
3. Udstedelsen af ny statskredit til skabelse af et højproduktivt, generelt forløb med forbedret beskæftigelse, med den ledsagende plan om at øge den fysisk-økonomiske produktivitet, samt forbedre levestandarden for personer og husstande i USA. En forøgelse af den produktive beskæftigelse, sådan, som man præsterede det under Franklin Roosevelt, må reflektere en forøgelse af den reelle produktivitet, der er i overensstemmelse med en forøgelse af energigennemstrømnings-tætheden[2] i nationens økonomiske praksis.
4. Vedtagelsen af et »'Forceret program' for fusionsenergi som drivkraft«. Ægte økonomiske principper er funderet på den afgørende forskel mellem mennesket og alle andre lavere livsformer. Et forceret program for fusionsenergi, som i dag omfatter en tilbagevenden til

Krafft Ehrickes vision for USA's rumprogram, er en forpligtelse over for menneskehedens fremtid.

Det dybereliggende spørgsmål

Det er imidlertid kun en tænkning af samme høje kvalitet som tænkningen hos en skabende forsker, såsom Einstein eller dirigenten Wilhelm Furtwängler, der vil besidde de nødvendige evner til at fatte de seneste internationale udviklingers underliggende årsagsskabende magt, såvel som også den nødvendige kvalitet af respons, der findes i selve essensen af LaRouches Fire Nye Love. Denne videnskabelige evne kan bedst udtrykkes som ens egen forpligtelse over for den menneskelige arts grænseløse fremtid.

Ikke reduktionismens fremtid i rum og tid, eller endda rum-tid, men snarere en fremtid, der ledes af musikalsk geni, som i tilhørernes intellekt, eller sind, søger at skabe de nødvendige og netop tilstrækkelige intellektuelle evner, der tilnærmer sig menneskehedens ubegrænsede fremtid, og således udfolder en klarhed i resolut handling, som en handling tilbage til den nuværende krise fra den levende fremtid. Shakespeares Hamlet giver os et relevant, negativt bevis for sådanne evner i det menneskelige intellekt. Ethvert redeligt menneske må stille sig selv det spørgsmål, ikke, »Hvem skal jeg stemme på«, men snarere, »Vil min eksistens være af en sådan art, at jeg bliver en aktør, der udvirker noget, på historiens scene?« Som Lyndon LaRouche erklærede den 31. juli 2016: »Jeg stiller ikke op som præsident, men jeg har sandelig til hensigt at indvirke på dannelsen af USA's regering i den kommende periode.«

Overvej nu det følgende aspekt af hans tankegang i det afsluttende afsnit af denne rapport fra juni 2014:

»For eksempel: 'tid' og 'rum' eksisterer i realiteten ikke som metriske principper i Solsystemet; deres eneste acceptable anvendelse til kommunikationsformål er grundlæggende set

nominel antagelse. Eftersom kompetent videnskab i dag kun kan udtrykkes mht. den unikke, menneskelige karakteristiks rolle inden for de kendte aspekter af Universet, er det menneskelige princip det eneste, sande princip, som vi kender og kan udøve. Begreberne om rum og tid er blot nyttige forestillinger.»

Og senere:

»Mennesket er menneskehedens eneste, sande målestok for vort Solsystems historie og det, som det indbefatter. Det er det samme som, at den menneskelige arts mest ærefulde mening og uendelige præstation, nu i det nære rum i vort Solsystem, stiler opad for at kunne beherske Solen og dens Solsystem, som (faktisk unikt) blev opdaget af Johannes Kepler.»

Faren ligger således ikke i det, som synes at være de kaotiske begivenheder i verden, sådan, som den almene »manden på gaden« opfatter den krise, der udspiller sig, men derimod i den utilstrækkelige forpligtelse over for menneskehedens opadstigende natur, som det fremlægges i LaRouches Fire Nye Love. For, på et sådant tidspunkt, hvor LaRouches ideer nu er mere indflydelsesrige inden for den menneskelige arts mere udbredte kultur, og alt imens de modsatrettede usande forestillinger, med imperiale Zeus-diktater for befolkningsreduktion, krig og økonomisk bedrageri, står over for deres farefulde sammenbrud, så udgør selveste det menneskelige intellekts natur i sig selv den højere, kompositionsmæssige modalitet, gennem hvilken vi udøver handling over for universet som helhed, med revolutionerende virkning.

Det, som er presserende nødvendigt, er den uundværlige, skabende forhånds-handling for at skabe en hel dynamik, snarere end gentagelser af de fiaskoer, som stammer fra Newtons systemiske bedrageri med aktion-reaktion – et bedrageri, der er fremherskende i den nuværende, transatlantiske verdens politiske og finansielle klassers neurotiske tilskyndelser, og et bedrageri, som Einstein på så

fremragende vis afslørede. En sådan forhånds-handling, som LaRouches Fire Love fordrer, udgør selve fundamentet for de indledende skridt, gennem hvilke vi eliminerer dette fejlslagne systems unødvendige byrder og gæld.

Men mon man kan høre det nye tema, måske, som om det kom fra den forventede indtrængen af en himmelstræbende sektion af træblæsere i det højeste toneleje, højt over orkestret? For en sådan forventningens tilstand er ligesom en gave, der overraskende overbringes af en for længst afdød, kær ven fra det, som endnu er den ikke-afgjorte fremtid, som dernæst gives på vegne af vores nutids passage, for blot at blive vores fremtids mest fundamentale nutid.

Dantes *Guddommelige Komedie* og Brunelleschis skabelse af den italienske renæssance stod ikke tilbage i denne henseende.

Og sådan må det Nye Præsidentskab, og dets borgersamfund, blive.

[1] <http://schillerinstitut.dk/si/?p=1460>

[2] Se animeret video: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=4549>

Når mennesket konfronteres med et stort

onde, findes der en evne i det, som kalder et endnu større gode frem – Leibniz

Helga Zepp-LaRouche: »Jeg mener, at vi må mobilisere befolkningen til at blive aktiv; for tiden er ikke til at sidde på stakittet og blot kigge på, hvad disse såkaldte 'eliter' foretager sig ... befolkningerne har mistet tilliden til disse eliter, der repræsenterer dette globaliseringssystem. Ansvar for at finde løsninger på situationen må derfor gå over til dem, der har ideer om, hvordan vi kommer ud af situationen. Hvilket er, hvad vi gør i New York med Manhattan-projektet; det, som det Internationale Schiller Institut gør; men jeg mener, at vi har brug for jeres støtte – I, som ser dette lige nu. Jeg vil gerne appellere til jer om at blive aktive sammen med os og være med til at gennemføre disse løsninger.«

Download (PDF, Unknown)

Helga Zepp-LaRouche i Kina:

»Den Nye Silkevej bliver til Verdens-Silkevejen«

For at give håb om en bedre fremtid for hele menneskeheden, et håb, der er gået tabt i mange dele af verden, må G20-topmødet fremkomme med en vision, der kan tilbyde en løsning, en vej til at overvinde de nævnte kriser, og en etablering af et højere niveau af fornuft for at realisere menneskehedens fælles mål.

4. august, 2016 (Leder) – Følgende tale blev holdt af Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og forkvinde for Schiller Instituttet, den 29. juli ved »Tænk 20 Forum« i Beijing. Forummet var arrangeret af tre kinesiske tænketanke: Instituttet for Verdensøkonomi og Verdenspolitik (IWEPP) ved det Kinesiske Akademi for Samfundsvidenskaber (CASS), Shanghai Instituttet for Internationale Studier (SIIS) og Chongyang Instituttet for Finansielle Studier ved Kinas Renmin Universitet (RCDY), med deltagelse af 500 eksperter fra tænketanke og politikere og repræsentanter for internationale organisationer fra 25 lande, med det formål at formulere forslag til statsoverhoveder og regeringsledere i G20-medlemslandene. Fr. Zepp-LaRouche talte på det første panel under den to dage lange konference, dedikeret til »Global Ledelse: Systemforbedring og opbygning af Kapacitet«.

Eftersom G20 repræsenterer den mest magtfulde kombination af industrilande og fremvoksende lande på planeten, er der i øjeblikket ingen anden organisation, der kan adressere de eksistentielle udfordringer, som civilisationen står overfor, og i tide gennemføre løsninger på disse. De fleste landes befolkninger har den meget reelle oplevelse af at være opslugt af frygtindgydende kriser – en international terroristtrussel, der er ude af kontrol, en folkevandring af millioner af mennesker, der prøver på at undslippe krig, sult og død; den resulterende flygtningekrise, der ryster EU i sit fundament; fremgang for anti-etablissement-partier i mange lande: Brexit, som et advarselsskud for den potentielle disintegration af EU; det voksende gab mellem de rige og de stadig flere lag af samfundet, der har mistet deres velfortjente status som middelklasse, eller som

lever i fattigdom; oplevelsen af virkningerne af »uortodokse monetære foranstaltninger« på livsopsparinger og forventninger til fremtiden; grænserne for samfundets acceptabilitet af bailout og bail-in; samt den voksende frygt for, at verden nu er gået ind i en ny kold krig og en atomoprustnings-spiral. Kort sagt, et voksende tab af tillid til etablissementet, i det mindste i den transatlantiske sektor.

Hvis det forestående G20-topmøde afviser at anerkende denne situation; hvis man forsøger at skjule den fremherskende politiks fiasko, i særdeleshed siden 2008, bag retorikken i den offentlige propaganda; samt hvis man ikke bruger det forestående topmøde som en anledning til at fremlægge reelle løsninger på disse kriser, vil det ikke få nogen indvirkning i en virtuel reality, men det vil derimod få en indvirkning på det reelle historiske forløb og milliarder af menneskers liv og lykke.

Umiddelbare løsninger er forhånden, men de kræver, at de ledende institutioner er villige til at revidere den nuværende politiks aksiomer og vende tilbage til en politik, der ikke alene har vist sig at være effektive i tidligere situationer, men som også repræsenterer et nyt paradigme, der kan udgøre grundlaget for den menneskelige art i de næste hundrede år, og længere.

For at give håb om en bedre fremtid for hele menneskeheden, et håb, der er gået tabt i mange dele af verden, må G20-topmødet fremkomme med en vision, der kan tilbyde en løsning, en vej til at overvinde de nævnte kriser, og en etablering af et højere niveau af fornuft for at realisere menneskehedens fælles mål.

1. Det eneste »praktiske« udtryk for denne vision – og dette er ikke en selvmodsigelse – perspektivet for den Nye Silkevej, som den kinesiske regering nu i tre år har fremlagt og ført ud i livet. Foreløbig deltager over 70 lande i forskellige aspekter af dette program, samt i programmets infrastruktur- og udviklingsprojekter. Det, som Kina kalder for et »win-win« - samarbejde om sådanne fællesprojekter er ikke alene den eneste effektive måde, på hvilken geopolitiske konfrontationer kan

overvindes, der har været roden til to verdenskrige i det 20. århundrede, og ligeledes den underliggende fare for en tredje global krig i dag, som, givet eksistensen af kernevåben, ville blive en tilintetgørelseskrig. »Win-win«-perspektivet er også i overensstemmelse med principperne for den Westfalske Fred, ifølge hvilken enhver succesfuld fredsorden må baseres på »den anden parts interesse«. Konceptet for den Nye Silkevej må derfor udstrækkes til alle verdens områder, som en »Verdens-Silkevej«, som et konkret tilbud om at overvinde underudvikling. Hvis G20-medlemmerne ville afgive et sådant løfte, med en højtidelig forpligtelse til at overvinde sult og fattigdom og tilvejebringe rent vand til alle inden for få år, hvilket rent teknologisk kan gennemføres – så ville det skabe en revolution af håb og optimisme i verden.

2. For at eliminere både årsagerne til massemigrationen fra Sydvestasien og Afrika og grobunden for rekruttering af terrorister, må der i begge disse områder iværksættes en omfattende industriel udvikling, som ikke blot genopbygger de krigshærgede områder, men som også fremlægger en integreret plan for infrastruktur, industri, landbrug og uddannelse, for at transformere disse dele af verden til at blive områder med høj produktivitet af arbejdskraft og fremstillingskapaciteter. Generelt må Verdens-Silkevejens projekter defineres således, at de får optimal indvirkning på befolkningens kognitive evner i de respektive lande, for derved at muliggøre den bedst mulige forøgelse af verdensøkonomiens produktivitet. Fokus må derfor ikke alene ligge på innovation, men på kvalitative gennembrud i forståelsen af kvalitative, nye fysiske principper i vort univers. Eksempler herpå er forcerede programmer for udvikling af termonuklear fusionskraft, der vil tilvejebringe forsyningssikkerhed for energi og råmaterialesikkerhed for menneskeheden, såvel som også udvikling af nye vandressourcer gennem den fredelige udnyttelse af kernekraft til afsaltning af store mængder havvand, ionisering af fugtighed i atmosfæren og andre former for innovativ teknologi. Internationalt samarbejde om rummet, mht. forskning, rumfart og kolonisering, definerer vejen for de kommende, nødvendige gennembrud inden for

videnskab og teknologi. Det repræsenterer også en fremtidsorienterede platform for en fredsorden for det 21. århundrede. Og vigtigst af alt, så markerer det transformationen af den menneskelige art hen imod en større bevidsthed om dets egen identitet som den eneste, hidtil kendte, kreative art i universet.

3. Et ukontrolleret kollaps af den transatlantiske sektors finansielle system ville true med at kaste store dele af verden ud i kaos, med uforudsigelige konsekvenser. Den såkaldte »værktøjskasse« med finansielle instrumenter, som man besluttede at bruge efter krisen i 2008 fremfor at gennemføre reelle reformer, er nu opbrugt. De efterfølgende »uortodokse monetære instrumenter,« såsom kvantitativ lempelse ('pengetrykning'), negative rentesatser, og 'helikopterpenge', har for en stor dels vedkommende produceret det modsatte af de ønskede virkninger. Den kendsgerning, at genindførelsen af Franklin D. Roosevelts Glass/Steagall-bankopdelingslov er blevet vedtaget i både det Demokratiske og Republikanske partis valgplatform i USA, samt den kendsgerning, at der er en voksende diskussion i flere europæiske lande om at reducere de fremtidige risici i det finansielle system ved at indføre Glass/Steagall-kriterier også i Europa, skaber en meget favorabel forudsætning for at indgå aftale om en global Glass/Steagall-lovgivning ved det kommende G20-topmøde. Hvis G20-topmødet sætter Verdens-Silkevejen på dagsordenen, ville den kinesiske drøm blive til en verdensdrøm.

Glass-Steagall er det første, uomgængelige skridt i den transatlantiske verdens økonomiske genrejsning

Men, som hr. LaRouche har understreget, især i de seneste par år, så er Glass-Steagall det nødvendige, absolut uundværlige første skridt: Den udsletter kasinoerne. Den udsletter gearede derivatkontrakter til anslået 2 billiarder (2, med femten nuller!) dollars, der som en cancer rider på toppen af verdens banksystem og på toppen af verdens reelle, fysiske økonomi.

*Men, Glass-Steagall som sådan genstarter ikke realøkonomien. Den skaber ikke som sådan jobs. Det er her, man behøver de andre elementer af disse **fire kardinallove**: Man må skabe en statslig bankmekanisme, gennem hvilken man, som Hamilton gjorde det, som Lincoln gjorde det med 'greenback'-dollaren, udsteder kredit til realøkonomien til den form for projekter, der genopbygger vores infrastruktur, og som vil skabe meningsfulde og produktive jobs i sektorerne for varefremstilling og landbrugsprodukter.*

Uddrag af 'Fireside Chat' (28. juli) med Jeffrey Steinberg:

Spørgsmål 3: Jeg undrer på, hvem, der skal køre dette nye system, for jeg tror ikke, nogen af vore to kandidater ønsker at køre det. Og vi kan med garanti ikke få nogen hjælp fra Kongressen, så hvem skal gøre alt dette?

Jeffrey Steinberg: Vi har et lederskab, der er i færd med at vokse frem i andre dele af verden, i Kina, i Rusland, i

Indien; vi har den japanske regering, der nu ser hen til at komme på linje med en hel ny række af arrangementer, som er ved at blive den dominerende faktor i store dele af Eurasien. Kinas politik for 'Ét bælte, én vej' er ikke en eller anden abstrakt idé. Der er jernbaneforbindelser, der allerede er fuldt ud operationelle, og som løber fra dele af Kina og til havne i Tyskland og Frankrig. Grækenlands Piræushavn, nær Athen, er ved at blive opbygget som et hovednav for handel mellem Asien og Sydøsteuropa, og som når hele vejen til Donau-flodbækkenet.

Forslag er blevet diskuteret på konferencer i Moskva, med deltagelse af nogle ledende amerikanske personer, inklusive vore egne repræsentanter, og som opfordrer til en forlængelse af den Eurasiske Landbro ind i den vestlige verdensdel gennem konstruktion af bro og tunnel over Beringstrædet, og med opkobling til jernbanelinjer og vandsystemer, der løber fra Alaska og Canada, ned ad hele USA's vestlige rygrad.

Der er således grundlæggende set en opfattelse af, at disse ideer findes, og det vil ikke nødvendigvis komme fra oven og ned, fra de såkaldte 'præsidentkandidater'; men det vil komme fra den kendsgerning, at der er meget begrænsede muligheder for en politik, og at det amerikanske folk kræver forandringer. Og jeg siger jer, at vi befinder os på et tidspunkt, hvor ideernes magt er meget, meget betydelig, og meget magtfuld. Hvordan kan det være, at begge partier har Glass-Steagall på deres valgplatforme? Fordi der har været en politisk kamp, en mobilisering, som denne politiske bevægelse i årtier har anført i dette land, og fordi det har været et element i hr. LaRouches revision af hele USA's finansielle og økonomiske system. Da disse dokumenter blev inkluderet i begge partier, altså genindførelsen af Glass-Steagall, så var der ingen tvivl i mange af de førende kongresmedlemmers sind, mange folk i begge politiske partier, om, at det var et resultat af vores arbejde. Det væltede ind med enestående lykønskninger til os; og lykønskningerne væltede endnu mere

ind, da de 28 sider fra den oprindelige Fælles Kongresundersøgelses-rapport af begivenhederne den 11. september, 2001, blev frigivet og offentliggjort den 15. juli. Der var ingen, der var i tvivl!

Så jeg mener altså, at vi må have en totalt anden tilgang til dette spørgsmål: Snarere end at se hen til andre, om hvem vi ved, at de ikke er kvalificeret til at give os et lederskab, så lad os overveje de midler, ved hvilke vi kan tage lederskabsansvar og virkelig følge det helt frem til det punkt, hvor vi fremtvinger disse forandringer i politikken. Der er nu mange mennesker, som indser, at de må tænke over en helt anden økonomisk model for USA, for vi har nu sådan omtrent nået bunden af spanden mht. realøkonomien, og mange mennesker, der for blot nogle få uger siden var afvisende, higer nu efter diskussioner med os om, hvordan den proces skal være, hvorigennem vi kan genskabe et statsligt banksystem (hermed menes et banksystem, der styres af USA's regeringsinstitutioner, og som har USA's udvikling, og ikke enkeltpersoners berigelse på samfundets bekostning, til opgave, -red.), som har været hjørnesteinen i alle store præsidenters succesfulde politik, i dette lands historie – fra George Washington, hvis finansminister var Alexander Hamilton; til John Quincy Adams; til Abraham Lincoln med sin politik for 'greenback'-dollaren; til Franklin Roosevelt med Reconstruction Finance Corporation (svarer til Kreditanstalt for Genopbygning, -red.). Dette er en politik, vi har forstand på!

Det rette svar på dit spørgsmål er derfor, at vi befinder os i en position, hvor vi kan tilvejebringe et sådant lederskab, og det er allerede en fastslået kendsgerning. Det er ikke noget, vi siger for at prale, eller som er en misrepræsentation. Se ikke hen til de personer, som du ser på CNN eller Fox, for at tilvejebringe lederskab, når alle og enhver ved, at de ikke har nogen lederskabsegenskaber. Vi kan gennemtvinge disse spørgsmål om den rette politik; i et valgår responderer folk

til vælgernes krav på en måde, der ellers ikke har sin lige. Der ville ikke have været nogen Glass/Steagall-plattform i begge partier, havde det ikke været for vores arbejde. Vi ville, uden vores indgriben, stadig gå rundt og beklage os over, at de 28 sider, der grundlæggende set anklager saudierne, og gennem forlængelse, Bush og Cheney, for 11. september, ikke var blevet offentliggjort. De er nu offentliggjort, takket være vores indsats. Ellers ville det ikke være sket.

Under andre omstændigheder kunne jeg bruge timer på at gennemgå i detaljer, præcis hvordan, det skete. Men pointen er, at det skete, fordi vi tog ansvaret for at gennemtvinge en forandring i tankegangen, og for at udvikle den form for politik, der vil virke. Og lige nu står vi et sted, hvor forhindringerne til at gennemtvinge denne politiks vedtagelse, er stærkt begrænsede.

Tænk over udsigten til, at du kunne vågne i morgen, eller i næste uge, eller på et hvilket som helst tidspunkt fra nu af og til valget i november, og finde ud af, at der er et finansielt sammenbrud i gang, som er mange gange mere alvorligt og udbredt end sammenbruddet i september 2008. Og denne gang er folk ikke til sinds ganske enkelt at lægge sig ned og acceptere en bail-out eller en bail-in, hvor deres egne opsparinger (pensioner, bankindsud osv.), eller hvad der måtte være tilbage af dem, plyndres.

Så vi må være parat til at tage den form for lederskab, som andre ikke vil tilvejebringe, især ikke de andre, som vi allerede ved, er afgrundsdybe fiaskoer, fordi de har fået chancen for at lede, og de har ledt os til dette totale krisepunkt.

Spørgsmål 4: God aften, jeg er J fra Fredericksburg, Virginia. Jeg ville stille tre spørgsmål, men eftersom tid betyder alt, vil jeg stille ét spørgsmål i aften. Og, mht. Glass/Steagall-loven, så er begge partiers platform Glass-Steagall; men når

man læser erklæringerne fra f.eks. Bernie Sanders og det Demokratiske Parti, så refererer de til »det 21. århundredes Glass/Steagall-lov«. Mit spørgsmål lyder, hvilken type Glass-Steagall vil det blive?

Jeff Steinberg: Den særlige formulering refererer til et lovforslag, der blev fremstillet i både Senatet og Repræsentanternes Hus. Det er det navn, som blev givet til det lovforslag, som blev fremstillet af Elizabeth Warren, Maria Cantwell, John McCain og Angus King fra New England. Og vi læste dette lovforslag meget omhyggeligt: Det afviger ikke på mindste måde fra den oprindelige Glass/Steagall-lov. Dette er ikke lovforslag, der kræver et helt hold jurister for at granske og regne ud, hvad de siger. Den oprindelige Glass/Steagall-lov var på 37 sider med tre spalter. Og disse lovforslag til genindførelse af Glass-Steagall er endnu kortere. Der er fremstillet to lovforslag i Huset og ét i Senatet.

Grundlæggende set, så gør loven det, at den bryder bankerne op, den adskiller fuldstændigt kommercielle bankaktiviteter (dvs. almindelige bankindsud, långivning til lokale aktiviteter o. lign., -red.) fra investeringsbankaktiviteter, hedgefonds, forsikringsaktiviteter. Og hvad loven med størst tydelighed ville betyde, er, at der ikke kommer flere statslige bankredninger til de kriminelle hasardspils- og spekulationsaktiviteter, som disse finansinstitutioner er engageret i. Det, som bliver tilbage, vil være udrensede, men underkapitaliserede, kommercielle bankoperationer, og på den anden side, investeringsbanker og forsikringsoperationer, der næsten omgående vil nedsmelte. I selv samme sekund, der ikke længere forefindes nogen lovlig udsigt til at blive 'reddet' ved hjælp af skatteborgerpenge, og det ud over skalaen fra 2008, vil historiens hurtigste og største *margin calls* komme (hvor kreditor kan forlange en omgående merindbetaling som sikkerhed for det nu usikre lån, -red.). Og alle disse ting vil ganske enkelt nedsmelte.

Og hr. LaRouches holdning til det, er »godt, de skred; vi har ikke brug for dem!« Vi behøver en statslig kreditpolitik; vi behøver kommercielle banker som de instrumenter, gennem hvilke man udbetaler kredit til realøkonomien, til investeringer i infrastruktur, til research og udvikling, til jobskabelse, og til alle ting, der knytter sig til arbejdskraftens produktive evne i en *virkelig økonomi* (realøkonomi).

Og det andet; alle de der hasardspilsoperationer er totalt unødvendige. Så vi har altså disse lovforslag, det 21. århundredes Glass-Steagall, og de forsøger grundlæggende set at sige, »man må gøre det udtrykkeligt, at der ikke mere kan komme bailouts af derivater og sådanne ting.« Det er, hvad vi har med at gøre.

Vi skabte momentum for dette spørgsmål. Igen, jeg kan ikke gennemgå det hele her; men jeg kender personligt bogstavelig talt hver eneste begivenhed, hvor kongresmedlemmer enten fremstillede disse lovforslag, eller også skrev under på dem, og det var, ved *hver eneste begivenhed*, uden undtagelse, en refleksion af det arbejde, vi har gjort. I hele landet står Manhattan-projektet som et flagskib for denne indsats, fordi Manhattan, New York City, er et verdenscenter, og den indvirkning af det, vi har gjort, og som udstråler til hele landet, efterhånden som det har indvirkning i New York, i Washington, har skabt en situation, som ellers ikke ville have eksisteret.

Så de Glass/Steagall-lovforslag er fine, som de er. Men, som hr. LaRouche har understreget, især i de seneste par år, så er Glass-Steagall det nødvendige, absolut uundværlige første skridt: Den udsletter kasinoerne. Den udsletter gearede derivatkontrakter til anslået 2 billiarder (2, med femten nuller!) dollars, der som en cancer rider på toppen af verdens banksystem og på toppen af verdens reelle, fysiske økonomi.

Men, Glass-Steagall som sådan genstarter ikke realøkonomien. Den skaber ikke som sådan jobs. Det er her, man behøver de

andre elementer af disse **fire kardinallove**: Man må skabe en statslig bankmekanisme, gennem hvilken man, som Hamilton gjorde det, som Lincoln gjorde det med 'greenback'-dollaren, udsteder kredit til realøkonomien til den form for projekter, der genopbygger vores infrastruktur, og som vil skabe meningsfulde og produktive jobs i sektorerne for varefremstilling og landbrugsprodukter.

Vi har det værste infrastrukturunderskud i noget land i den avancerede sektor. Vi har ingen højhastighedsjernbaner: Der er bogstavelig talt nul miles med højhastighedsjernbaner i USA. Der skal angiveligt være en Acela-linje, der løber mellem Washington og New York City, og som skal forestille at være et højhastighedstog, men det kan ikke køre med høj hastighed, fordi man ikke engang har vedligeholdt sporene, så man kan køre i høj hastighed. Husk den togulykke, der fandt sted lige uden for Philadelphia, da et af disse tog forsøgte at køre tilnærmelsesvist stærkt.

I Kina er der 18.000 km med højhastighedsjernbaner, og kineserne har planlagt, at der om få år skal være 30.000 km. Jeg har kørt med et af disse højhastighedstog fra Shanghai til Nanjing; det svarer til lidt længere end afstanden mellem Washington og New York. Og i Kina, med eksprestoget, hvor billetten på første klasse kostede omkring 25 dollars, tog det 55 minutter; toget kørte med over 300 km/t, gennemsnitligt, og der findes intet blot tilnærmelsesvis lig dette nogen steder i hele USA. Vi er i en situation, hvor vores fysiske økonomi er forfalden og kun bliver værre, og vi har virkelig brug for denne form for gennemgribende udbedring.

Så uanset, hvilke snurrefinurlige titler, folk ønsker at give det, så betyder Glass-Steagall kun ét: Bryd de store banker op; udskil de kommercielle bankfunktioner; sørg for, at disse kommercielle banker er sikrede (gennem en statslig indskudsgarantifond), og at de udsteder lån til reel, produktiv aktivitet, der støtter økonomiens produktive evner. Hvis vi gør disse basale ting, vil vi meget, meget hurtigt se,

at økonomien vender, især, fordi vi kan slutte os til andre i hele verden, der allerede følger denne kurs. USA er ikke blot en atlantisk nation; det er også en Stillehavsnation. Og hele det asiatiske Stillehavsområde gennemgår i øjeblikket en videnskabelig, kulturel og økonomisk renæssance. Og vi må sikre, at USA, der faktisk er kildevældet til de fleste af disse ideer, kommer med ind igen.

(Hele 'Fireside Chat' fra 28/7 med Jeffrey Steinberg, med engelsk udskrift, kan høres/læses her: <https://larouchepac.com/20160727/fireside-chat-jeff-steinberg-july-28-2016>)

(Se også LPAC-video: De 7 nødvendige trin, herunder projekter som NAWAPA og en forbindelse over Beringstrædet.)

<https://www.youtube.com/watch?v=7pJLF3UBHHk>

Obama lancerer endnu en kriminel krig mod Libyen

3. august 2016 (Leder) – Et hemmeligt kort blev i denne uge forelagt Det Hvide Hus og dernæst lækket til NBC, som udlagde det på deres webside, og som viste »fremskridtet« i Obamas krig mod ISIS i løbet af de seneste to år. ISIS og hermed tilknyttede organisationer er, viser kortet, nu aktive i 18 lande, hvor det i 2015 drejede sig om 13 lande og kun 7 i 2014. Mon det overbeviste kriger-præsidenten om, at hans politik var en fiasko, og at han burde acceptere præsident Putins gentagne forslag om at bringe verdens nationer sammen for at bekæmpe den fælles terroristfjende?

Selvfølgelig ikke. I stedet lancerede Obama endnu en krig mod Libyen og bombede byen Sirte (Gaddafis hjemby) i mandags og tirsdags, angiveligt for at forhindre ISIS i at konsolidere en base i landet. Obama gik på Tv tirsdag for at sige, at krigen var »afgørende« for at hjælpe Libyens nationale samlingsregering med at bekæmpe ISIS, og at krigen ville fortsætte så længe, det måtte være nødvendigt.

Der er, som sædvanligt, flere løgne involveret. Den nationale samlingsregering er ikke en national samlingsregering, men en pseudo-regering, der er håndplukket i FN og udskibet til Tripoli med den opgave at »invitere« USA til at påbegynde en bombekampagne ved hjælp af amerikanske specialstyrker på jorden som spejdere. Obama hverken bad om eller fik beføjelse fra FN, og heller ikke fra USA's Kongres, til at lancere endnu en krig og beviste endnu engang ægtheden af sine akkreditiver som krigsforbryder. Og så er der lige det, at ISIS selvfølgelig slet ikke ville have været der, hvis Obama ikke havde bombet landet tilbage til stenalderen og dræbt dets anti-terrorist-leder i 2011, som, sammen med G.W. Bush' lignende behandling af Irak i 2003, udgør vor tids største krigsforbrydelser, som er ansvarlige for det internationale terroristkaos og den uhyrlige flygtningekrise i hele Sydvestasien og Europa.

Førende bankierer, inklusive investeringsbankierer, advarer nu om, at intet, undtagen en omgående afslutning af »universalbankmodellen« (dvs., en genindførelse af, eller en indledende, Glass/Steagall-bankopdeling i hele det transatlantiske område) vil standse det fremstormende kollaps af det vestlige banksystem. En tidligere højtplaceret direktør i Goldman Sachs og embedsmand i EU-kommissionen, Paul Goldschmidt, skrev, at enhver fremgangsmåde, med undtagelse af en »afskaffelse af universalbankpraksissen«, ville forårsage ikke alene en sammenbrud af det finansielle system, men også en »destabilisering af fundamentet for europæisk demokrati« – dvs., ville føre til fascisme.

Helga Zepp-LaRouche, der netop er hjemvendt fra Kina, bemærkede i dag, at kineserne faktisk er klar over faren for et kollaps af det vestlige finanssystem og de følgevirkninger, det ville få for Vesten og for verden. Det er dette finansielle sammenbrud, der er drivkraften bag Obamas gale fremstød for en militær konfrontation med Rusland og Kina, og som sætter verden på randen af en atomkrig.

Løsningen er klar og kan omgående iværksættes. Det kan ikke overdrives, hvor meget det haster med omgående at gennemføre Glass-Steagall i USA og Europa. LaRouche-bevægelsen, der har hovedansvaret for at få Glass/Steagall-lovforslagene fremstillet og støttet i den amerikanske Kongres, samt indføjet i begge partiers valgplatform ved de nylige partikonventioner, har mobiliseret sin bevægelse til at inspirere den amerikanske befolkning til, på dette historiske tidspunkt for transformation, at række ud efter stjernerne, at genetablere den engang almene tiltro til videnskab, fremskridt og nationens opbygning, og til at bringe Wall Street-herrerne og krigsherrerne, med samt disses redskab, Obama, til fald, før det er for sent.

Kina, Rusland og næsten hele verden er parat til at handle sammen med et rekonstrueret USA for at opnå en ny tingenes tilstand, på vegne af hele menneskeheden.

Wall Street: Glass-Steagall vil ramme hårdt

2. august 2016 – Med en bekræftelse af, at Wall Street er drivkraften bag og stedet for modstand mod en genindførelse af Glass-Steagall i Kongressen, har et Wall Street-

rådgivningselskab trommet en undersøgelse sammen, over de virkninger, der kan forventes at komme ved en genindførelse af Glass-Steagall. Rapporten af Keefe, Bruynette og Woods (KBW) er en direkte respons på fremkomsten af Glass/Steagall-'planker' i begge de politiske partiers platforme til præsidentvalget. Undersøgelsen blev rapporteret på Wall Street Tv-kanalen CNBC den 1. august under overskriften »Glass-Steagalls tilbagevenden truer Wall Street«.

KBW finder, at den genindførte Glass-Steagall ville gennemtvunge »straffe« for alle de store banker, og mest alvorligt for JPM Chase, Citigroup og Bank of America (som ville miste Merrill-Lynch).

Og de forstår rent faktisk, hvad loven ville gøre »En genindførelse af Glass-Steagall som lov kunne omfatte en total opsplitting af investeringsbanker og kommercielle banker, en begrænsning af kommercielle bankers filialer til kun at underskrive statslige værdipapirer, et forbud for investeringsbanker mod at modtage almindelige indsættelser, samt et forbud mod overlappende roller mellem investeringsbanker og kommercielle banker for direktører eller administratorer. Med andre ord, så ville loven omstøde en masse ting, der har ændret sig i bankverdenen.«

KBW advarer også om, at »investorer« ikke bør forvente en forøgelse af værdien af de spekulative operationer, som bliver udskilt fra de kommercielle banker – tværtimod.

Kendsgerningen – som de ikke indser – er den, at de fleste af disse spekulationsbutikker ville gå bankerot under det nuværende økonomiske og finansielle kollaps.

Banner: LPAC's 'Glass/Steagall-spøgelset over Wall Street'

Tremontis comeback i Italien indbefatter Glass-Steagall, men ingen bail-in

2. august 2016 – Den tidligere italienske finansminister Giulio Tremonti er ved at gøre politisk comeback i sammenhæng med en reorganisering af den konservative blok. Tremonti har skabt en ny tænketank ved navn »Fondazione Iustus«, sammen med Stefano Parisi, den mand, som Berlusconi udpegede til at reorganisere partiet Forza Italia og udarbejde udkastet til en valgstrategi for en mulig regeringskrise og snarlige valg.

Samtidig gør Tremonti reklame for sin nye bog, *Mundus Furiosus*, i interviews på TV og i aviser, og ved offentligt optrædende. Glass-Steagall, afvisning af bail-in og et skift i det europæiske system er blandt de mest fremtrædende emner. For eksempel kalder Tremonti, i et interview den 25. juli med avisen *Libero*, bail-in for en »afsindig lov: det er ligesom, at, for at standse en forrykt bilist, så, i stedet for at sætte fartgrænsen ned, hæver man prisen for hans bilforsikring. Med den ekstra detalje, at forsikringspolicen ikke betales af bilisten, men af forsikringsinvestorer«.

Tremonti siger, at hans regering blev væltet af »et tavst statskup« i 2011, fordi han og premierminister Silvio Berlusconi var imod den græske bailout. »Tyske og franske banker havde en dramatisk eksponering i Grækenland og Spanien, og de havde brug for en bailout, der inkluderede italienske penge. Den italienske regering var modstander af en check til alle over én kam.«

Tremonti nævnte også telegrammer fra den amerikanske ambassade, som siden er blevet offentliggjort af WikiLeaks, og som kritiserede hans »uortodokse tanker om globalisering og nye finansielle love«. Den ortodokse anskuelse »var Lehman

Brothers-anskuelsen«, siger Tremonti polemisk.

I et andet interview den 1. august med online-avisen *Linkiesta*, sammenligner Tremonti EU med det kollapsende Romerske Imperium, »en dynamik, der udspilles på to niveauer og med to kurver: på den horisontale kurve udstrækker Rom sig for meget, næsten ud over naturens grænser. Den vertikale kurve er tabet af [moralske] værdier«.

I den nuværende verden ville den romerske kejser »Heliogabalus[1] passe meget fint ind, med sit særlige sæt af moralske værdier og livstil«. Dette forfald i moralske værdier kan i særdeleshed forklares med »tidens forsvinden. Tidligere var man inden for tidens dimension ansvarlig over for fremtidige og forgangne generationer. I her-og-nu-æraen er disse ansvarlighedens bånd, disse dimensioner, forsvundet«.

Det finansielle system er blevet ligesom et videospil. »Man kunne næsten sige, at falskmøntneren i Napoli er en bedre kapitalist, når han reproducerer de nye €20-sedler med en perfekt teknologi i realtid. Virkningen af Napoli-rigdom er ikke meget anderledes en virkningen af rigdom i Frankfurt«, kontinental-Europas finansielle centrum og bankcentrum.

Tremonti kræver, som vi allerede har rapporteret, »en tilbagevenden til principperne i Romtraktaten fra 1957. Dengang blev ordet Union brugt som et perspektiv; det var imidlertid *de facto* en konføderation, hvor stater delte kul, stål, landbrug og progressivt også markedet ... Formlen er stadig rigtig. Vi opdaterer den og vi deler, f.eks., efterretninger imod terrorisme. Resten overlades til folkets suverænitet«.

[1] Marcus Aurelius Antoninus, kendt som Elagabalus eller Heliogabalus, regerede som romersk kejser 218 – 222 e. kr. Heliogabalus er bedst kendt for udsvævelser og drikkegilder. Heliogabalus' liv endte med, at hans egen bedstemor fik hans vagter til at drukne ham og smide ham i floden Tiberen (-red.).

Europæiske banker under akut stress efter ECB's stresstests: LaRouche understreger, sats på nationalt selvforsvar

2. august 2016 – I et langt interview med CNC-TV sagde den italienske premierminister Matteo Renzi, at hans regering vil modsætte sig en bail-in af hele sin magt. På sit engelske med en stærk accent sagde Renzi, »Italien kæmper totalt for at forhindre bail-in, fordi også en blød bail-in kunne blive en katastrofe for troværdigheden og tilliden.« Renzi sagde også, at den eneste løsning for italienske banker er »vækst«, og at hvordan, man skal opnå vækst, er »min drøm og mit mareridt«.

Tja, nu, hvor Renzi har overtrådt EU-lovene for bail-in, bør

han tage det næste skridt og også overtræde EU's budgetlove med det formål at gennemføre et program for vækst. I en diskussion her til morgen understregede Lyndon LaRouche, at, selv om dette ikke er en national, men en global krise, så må Italien implementere en lov for et statsligt kreditprogram for økonomisk genrejsning, og europæiske nationer bør samarbejde om et nationalt selvforsvar. Dette vil så igen »foranledige, at hele EU/euro-programmet bliver taget op til revision«, sagde LaRouche.

Intet andet vil virke. Tag den »løsning«, som man har vedtaget for Monte dei Paschi di Siena (MPS), og som ingen har tillid til. I går og i dag blev italienske, såvel som andre europæiske banker, ramt af et lad-os-finde-udgangen-i-en-fart-udsalg. Handlen med Unibank-aktier blev suspenderet begge dage efter at være faldet næsten 10 % mandag og 5 % tirsdag. Den 70 % 's discountpris for MPS's misligholdte lån (NPL) er blevet set som en standard for fremtidige handler og tvinger således andre banker med NPL'er til at genkapitalisere.

Financial Times offentliggjorde en grafisk fremstilling over tabet af værdier i fem store, europæiske banker, siden resultaterne af stresstestene blev offentliggjort i fredags: Unicredit -15,9 %; Commerzbank -11,2 %; Deutsche Bank -6,6 %; Credit Suisse -6,1 %; Barclays -5,4 %.

I forbindelse med en politik med nulvækst og nulrente, er der ingen chance for, at nogen bank kan komme sig. Og nu driver ECB også selskabsaktiers finanser til bankerot. Bloomberg har rapporteret, at ECB's køb af *selskabsaktier* tvinger afkastet ned, der i sidste uge lå på forbløffende 0,7 %.

Tallene for Eurozonens BNP for andet kvartal viser en 0,3 % 's (ikke-)vækst, alt imens et overblik over statslige investeringsrater i forhold til BNP viser en nedgang større end 1 % i perioden 2009 – 2016. Dette betyder et investeringstab på 115 – 120 milliard euro.

Økonomier og markeder ved at gå ned:

– LaRouches politik skal gennemføres nu!

2. august, 2016 (Leder) – Sammenbruddet af ikke alene kreditmarkederne, men også af Europas og USA's økonomier generelt, er nu i fuld gang.

Indførelsen af Glass-Steagall i valgplatformene hos begge USA's politiske partier diskuteres overalt; men dette er kun et enkelt skridt hen imod et mål, som omgående må nås. Der kan ikke være tale om at vente på en handlingslammet kongressamling eller den næste Kongres: Dette skal gennemtvinges.

Hvorfor? Fordi Glass-Steagall er en afgørende del af en *statslig kreditpolitik* til genoplivning af produktion og produktivitet og til at samarbejde med de asiatiske magters globale investeringer i infrastruktur. Uden denne politik er de transatlantiske økonomier gået ind i et uigenkaldeligt kollaps, der er meget værre end blot en »bankpanik«, selv om en bankpanik allerede er i gang.

De beklagelige, falske »stresstests« af de større, europæiske banker har udløst disse bankers generelle styrtdyk på aktiemarkederne, hvor handel i de førende italienske banker tirsdag blev indstillet, efter at de angiveligt netop skulle være blevet reddet! En ekspert-beregning af »den reelle bankstress«, som blev udført som en nødforanstaltning og rapporteret i *Financial Times* samme dag, fandt, at de store europæiske banker behøver en omgående bankredning på 900 milliarder euro – svarende til en nød-kapitalisering på mere

end \$1 billion som et »TARP-program« (Troubled Asset Relief Program) – for at overleve.

Tabet af vækst, og det fuldstændige tab af produktivitet i de transatlantiske økonomier, er det, der driver dette kollaps. I USA er væksten i BNP i de seneste 12 måneder 1 %; arbejdskraftens produktivitet er faldet med 1,5 % hidtil i år og er ikke steget i seks år; investering af erhvervskapital er faldet i fem af de seneste seks kvartaler; de reelle ugelønninger er igen ved at falde. Ledere fra Federal Reserve (den amerikanske centralbank, -red.) holder taler – inklusiv præsidenten for New Yorks Fed-afdeling, Dudley, i tirsdags, og formanden for USA's centralbank Yellen i sidste uge – hvor de begræder tabet af økonomisk produktivitet, som de har været med til at frembringe gennem uophørlig pengetrykning for at redde de bankerotte banker.

Vækst i mere grundlæggende aspekter, der måler effekten af nye teknologier på arbejdskraftens produktivitet, er komplet forsvundet.

De økonomiske markører i Europa er endnu værre, og offentlige investeringer i hele Europa er i det forgangne år faldet med 115-120 milliarder euro, eller omkring \$135 milliarder.

Endnu en TARP på \$ 1 billion vil ikke afhjælpe dette kollaps. Italien, der for øjeblikket er epicentret for bankkollapset, skal vedtage en national lov for at give mulighed for statskredit til vækst – et skridt, der for indenværende er forbudt iflg. EU-regler!

En Glass/Steagall-bankopdeling og en begrænsning af indskudsgaranti til kun at gælde for kommercielle banker vil bane vejen for den rette kur. Denne kur består i statslige kreditinstitutioner, der skaber kredit til både ny og mere produktiv infrastruktur og industri, og også til behovet for yderligere kredit fra private *udlåns*- banker. En håndhævelse af Glass-Steagall vil åbne op for finansminister Alexander

Hamiltons succesfulde bank- og kreditpolitik.

En af støtterne for Glass/Steagall-lovforslaget i Senatet mener, at, hvis det kan bringes til diskussion i Senatets sal, og tages ud af hænderne på den komité, der sidder på det, kunne lovgivningen omgående blive vedtaget. Den nationale debat og diskussion, der nu summer om Glass-Steagall i partiernes valgplatforme, må og skal vendes til handling for at gennemtvinge Glass/Steagall-lovgivningen.

De amerikanske og europæiske samfund har siden finanskrakket i 2008 lidt enorme tab, som ofte opregnes som et titals billioner af dollars, men som i virkeligheden kan måles som tabet af en fremtid for de unge generationer. Dette kollaps vil gøre dette tab af fremtid uigenkaldeligt, med mindre det stoppes af regeringshandlinger nu.

Enhver borger kan blive en kreativ kraft i denne indsats.

Foto: Børshandlere i panik midt i krakket i 2008.

**»Dette gamle system er dødt,
og det er
vores ansvar at bringe
menneskeheden
over tærsklen til en helt ny**

æra«

Lyndon LaRouche:

»... Det er os, der skal få dette til at ske. Der findes intet andet alternativ. Hvorvidt Kongressen vil handle eller ej er højst usikkert, for der er intet forudsigeligt i dette politiske system. Det, der må ske, er, at der må være en massiv bevægelse, der må have et lederskab, og som må gennemtvinge denne forholdsregel (Glass-Steagall, -red.), og som vil medføre, at visse kendsgerninger kommer for dagens lys – dvs., systemets totale bankerot.«

Glass-Steagall er imidlertid kun det første skridt. Jeg mener, at vi har sagt dette gentagne gange, men det vil blive aftenens store debateme: Den form for initiativ, som hr. LaRouche har taget mht. Deutsche Bank, med et krav om en tilbagevenden til arven efter Alfred Herrhausen, den sidste, fornuftige bankier i Deutsche Bank, og som blev myrdet i koldt blod den 30. november 1989, netop på det tidspunkt, hvor den fremtidige verdenshistorie stod over for en kæmpe chance.

Uddrag af LaRouchePAC Internationale fredags-webcast, 29. juli 2016:

Virkelighed er, om folk i dag har modet til at indrømme, at LaRouche har ret!

Matthew Ogden: Jeg mener, at vi bestemt kan sige, at vi står ved afslutningen af en gammel æra. Vi har et helt, paradigmatisk system, der er i færd med at kollapse totalt omkring os, og vi kan forhåbentlig sige, at vi står på tærsklen til en ny æra. Vi stirrer direkte ind i ansigtet på det transatlantiske finansielle systems totale opløsning. Dette ses ikke tydeligere end gennem den kendsgerning, at man

har disse såkaldte 'stresstests', som finder sted i dag i alle de større europæiske banker. Resultatet af disse stresstests skal efter planen offentliggøres senere i aften; men, som hr. LaRouche har sagt, »Man behøver ikke at teste disse banker. Man ved, at hele banksystemet er totalt bankerot«.

Især to af disse banker har fået meget udstrakt mediedækning. Den ene er Monte dei Paschi-banken, der er verdens største og ældste, uafbrudt fungerende bank, og den største bank i Italien, og de vil næsten med sikkerhed dumpe til stresstesten, sammen med praktisk talt alle andre banker i Italien, som samlet set rapporteres at sidde på gæld, der ikke betales på, for mellem 210 – 360 milliarder euro, som umuligt kan reddes gennem bailout (statslig redning; 'bankpakke' med skatteborgermidler, -red.) af Italiens bankerotte økonomi, eller af EU's ditto, for den sags skyld.

På den anden side har vi Tysklands største bank, Deutsche Bank, der af IMF er blevet beskrevet som den mest risikobelagte, mest sårbare bank i hele systemet. Vi har på det seneste dækket Deutsche Banks bankerot med den *forbløffende* statistik, at Deutsche Banks nettoprofit nu vitterligt er nede på næsten nul, med et af Deutsche Bank rapporteret 97 % 's kollaps i nettoprofitten blot det seneste år. Deutsche Banks eksponering til derivater er massiv. Hver eneste større bank i verden er indviklet i Deutsche Bank som en modpart (i derivatkontrakter, -red.). Hvis Deutsche Bank går ned, vil man få en smitteeffekt, der er langt, langt større end i september 2008. Bare fra i onsdags er Deutsche Banks aktier faldet med 8 %. Merrill Lynch har nu nedgraderet banken, og det samme har Frankfurts aktiebørs.

Som det ses, så kan både den ene og den anden af disse banker dumpe til stresstesten. Stresstest eller ej, så kan hele dette system gå op i røg, hvornår, det skal være, og alene dét kan udløse en massiv panik i hele den transatlantiske verden. Det kan ikke understreges tydeligere. Det her er langt, langt værre end den situation, vi befandt os i, i dagene før krakket

i 2008.

Det må siges højt og tydeligt, at dette er den drivkraft, der ligger bag truslen om en verdenskrig på dette tidspunkt. Som Helga Zepp-LaRouche gentagne gange har understreget i de seneste uger, så findes der ingen garanteret strategi for at afværge en sådan krig, med undtagelse af at tage roden til denne krigstrussel under behandling, hvilket vil sige en total, systemisk reorganisering af hele det transatlantiske finanssystem. Dette betyder en reorganisering fra øverst til nederst sådan, som Franklin Roosevelt gjorde det i sit embedes allerførste dage, som præsident for USA.

Det afgørende, første skridt i denne totale reorganisering er selvfølgelig en genindførelse af Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov, i sin helhed, fra 1933, ikke blot i USA, men i hele den transatlantiske verden. Dette er faktisk emnet for det spørgsmål, vi har fået fra institutionelt hold i aften, og som hr. LaRouche kort kommenterede. Spørgsmålet lød:

»Kære hr. LaRouche, kravet om en genindførelse af Glass-Steagall er nu inkluderet i både det Republikanske og Demokratiske partis valgprogram. Hvor sandsynligt er det, efter Deres mening, at Kongressen vil vedtage Glass-Steagall?«

Lyndon LaRouche:

»Ja, vi satser selvfølgelig ikke alt på denne sandsynlighed. Det er os, der skal få dette til at ske. Der findes intet andet alternativ. Hvorvidt Kongressen vil handle eller ej er højst usikkert, for der er intet forudsigeligt i dette politiske system. Det, der må ske, er, at der må være en massiv bevægelse, der må have et lederskab, og som må gennemtvinge denne forholdsregel (Glass-Steagall, -red.), og som vil medføre, at visse kendsgerninger kommer for dagens lys – dvs., systemets totale bankerot.«

Glass-Steagall er imidlertid kun det første skridt. Jeg mener, at vi har sagt dette gentagne gange, men det vil blive

aftenens store debateme: Den form for initiativ, som hr. LaRouche har taget mht. Deutsche Bank, med et krav om en tilbagevenden til arven efter Alfred Herrhausen, den sidste, fornuftige bankier i Deutsche Bank, og som blev myrdet i koldt blod den 30. november 1989, netop på det tidspunkt, hvor den fremtidige verdenshistorie stod over for en kæmpe chance.

Denne form for aktion, som hr. LaRouche har krævet – interventionen i Deutsche Bank – er paradigmatisk for den absolut nødvendige tankegang. Hvad betyder det for os her, i dag? Det er, mener jeg, den form for diskussion, som er blevet genoplivet med ideen om De Fire Love [til USA's (og verdens!) omgående redning] for en reorganisering af finanssystemet. Dette er ikke blot en samling opskrifter, eller en vasketøjsliste over skridt, der må tages, men, som folk også har erkendt, så udgør De Fire Love sådan, som hr. LaRouche har udtænkt det, en enkelt, sammenhængende principerklæring, der bygger på en enkel, fundamental sandhed om den virkelige videnskab om fysisk økonomi. Denne enkelte, fundamentale forudsætning er den, at mennesket er en art ulig nogen anden. Mennesket er fuldstændigt unikt blandt alle andre levende væsener deri, at udelukkende kun mennesket er i stand til at skabe fuldstændigt nye måder for eksistens, der ikke har nogen forudgående manifestation, ingen afledningseffekt, der stammer fra tidligere erfaringer, men som er en fuldstændig ny, menneskelig adfærdsform. Udelukkende kun mennesket har evnen til viljemæssigt at skabe fremtiden.

Denne, menneskets absolut unikke egenskab, eksemplificeres i en meget destilleret og dybtgående form gennem nogle meget betydningsfulde personligheder, der stadig findes i mands minde hos mange nulevende personer: Albert Einstein er én af dem; og den store, visionære rumforsker, raketingeniøren Krafft Ehrlicke, er en anden. Jeg tror, dette vil være optakten til, og ligesom skabe en ramme for, aftenens fortsatte diskussion. Men lad mig blot gentage: Jeg tror, vi med sindsro kan sige,

»Dette gamle system er dødt, og det er vores ansvar at bringe menneskeheden over tærsklen til en helt ny æra.«

(Se det engelske udskrift af hele diskussionen her:
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=13902>)

»Vi står på tærsklen til en ny æra«

LaRouchePAC Internationale fredags-webcast, 29. juli 2016.

Virkelighed er, om folk i dag har modet til at indrømme, at LaRouche har ret!

Jeg mener, at vi bestemt kan sige, at vi står ved afslutningen af en gammel æra. Vi har et helt, paradigmatisk system, der er i færd med at kollapse totalt omkring os, og vi kan forhåbentlig sige, at vi står på tærsklen til en ny æra. Vi stirrer direkte ind i ansigtet på det transatlantiske finansielle systems totale opløsning. Dette ses ikke tydeligere end gennem den kendsgerning, at man har disse såkaldte 'stresstests', som finder sted i dag i alle de større

europæiske banker. Resultatet af disse stresstests skal efter planen offentliggøres senere i aften; men, som hr. LaRouche har sagt, »Man behøver ikke at teste disse banker. Man ved, at hele banksystemet er totalt bankerot«.

Engelsk udskrift:

»Standing at the Threshold of a New Era«

REALITY IS WHETHER PEOPLE HAVE THE GUTS TODAY TO ADMIT THAT LAROUCHE IS RIGHT!

International LaRouche PAC Webcast July 29, 2016

MATTHEW OGDEN: Good Evening! It's July 29th, 2016. You're joining us for our weekly webcast here from LaRouchePAC.com on Friday night. I'm joined in the studio today by Megan Beets; and joined via video by two members of our Policy Committee: Kesha Rogers, who's joining us from Houston, Texas; as well as Rachel Brinkley, who's joining us from Boston, Massachusetts.

I think we can certainly say that we are standing at the end of an old era. We have an entire paradigmatic system which is completely collapsing around us, and hopefully we can say that we are standing at the threshold of a new era. We're staring in the face of a complete disintegration of the trans-Atlantic financial system. This could not be seen more clearly [than] by the fact that you have these so-called bank "stress tests" that are taking place today in all of the major European banks. The results of these stress tests are due out later this evening; however, as Mr. LaRouche [has] said, "You don't need to test these banks. You know that the entire banking system is completely bankrupt."

Two of these banks, most notably, have been receiving very wide coverage. One of them is Monte dei Paschi Bank, which is the largest and the oldest continually-functioning bank in the world, the largest bank in Italy, will almost certainly fail their stress test, along with virtually every other bank in Italy, which [all together] are reported to be holding between

EU210-360 billion in non-performing debt, which could not possibly be bailed out by the bankrupt economy of Italy, or the EU for that matter.

On the other hand, you have the largest German bank, Deutsche Bank, which has been described by the IMF as the riskiest, most vulnerable bank in the entire system. We've been covering the bankruptcy of Deutsche Bank recently with the

stunning statistics that the net profits of Deutsche Bank are now virtually down to almost zero, with a 97 % collapse in just the last year of net profits being reported by Deutsche Bank. The derivatives exposure by Deutsche Bank is massive. Every single

major bank in the world is tied in to Deutsche Bank as a counterparty. Were Deutsche Bank to go under, you would have a contagion far, far wider than September 2008. Just since Wednesday, Deutsche Bank shares have fallen by 8%. Merrill Lynch has now downgraded it, along with the Frankfurt [Stock] Exchange.

As can be seen, either one of these banks could fail the stress test. Stress test, or no stress test, this entire system could go up in smoke at any given moment, and that alone could trigger a mass panic across the entire trans-Atlantic. It can't be emphasized more. This is far, far worse than the situation we found ourselves in, on the eve of the Crash of 2008.

What has to be said is that this is the major driver behind the threat of world war at this time. As Helga LaRouche has emphasized repeatedly in the recent weeks, there is no guaranteed strategy to avoid such a war, other than addressing the root

causes of this threat of world war, which is a complete systemic reorganization of the entire trans-Atlantic financial system. This is a top-down reorganization, in the way that Franklin Roosevelt did it in his first days in office as

President of the United States.

The critical first step to this is, obviously, the restoration of the full Franklin Roosevelt [1933] Glass-Steagall Act, not just in the United States, but throughout the entire trans-Atlantic region. This is actually the subject of the institutional question that we received for this broadcast tonight, which Mr. LaRouche had a short comment on. The question was: "Dear Mr. LaRouche, The call to reinstate Glass-Steagall is now included in the platforms of both the Republican and Democratic parties. In your view, how likely is it that Glass-Steagall will be enacted by Congress?" Mr. LaRouche said, "Obviously, we're not banking on the likelihood. We have to make this happen. There is no other alternative. Whether or not Congress will act, is highly debatable, because there's nothing predictable in this political system. What has to happen is a major movement, which we must lead, to force this measure through, which will induce certain realities to come to light – that is, the total bankruptcy of the system."

Glass-Steagall, however, is only the first step. I think this is something which we have repeatedly said, but will be the subject of much of the discussion of our broadcast tonight. The type of initiative that Mr. LaRouche has taken, in the case of Deutsche Bank, the call for the return to the Alfred Herrhausen legacy, the last sane banker at Deutsche Bank, who was assassinated in cold blood on November 30, 1989, right at the critical moment of opportunity for the future of world history.

This type of action that Mr. LaRouche has called for – the intervention into Deutsche Bank – is paradigmatic of the type of thinking necessary. How does this apply today? This is the type of discussion which, I think, has become revived, with the concept of the Four Laws, Mr. LaRouche's Four Laws for the reorganization of the financial system. This is not just a series of recipes, or a laundry-list of steps that must be taken, but rather, as people have recognized, the Four

Laws, as conceived by Mr. LaRouche, is a single, coherent statement of principle which is premised on a single, fundamental truth of the real science of physical economics. That single, fundamental premise is that mankind is a species like no other. Mankind is completely unique among all other living things, in that only mankind has the ability to create entirely new modes of existence that had no antecedent, no derivative effect from past experience, but an entirely new mode of behavior. Only man has the ability to willfully create the future.

This absolutely unique character of mankind is typified in a very distilled and profound form by some very significant personalities within the living memory of many people who are living today: Albert Einstein, for one; and the great visionary space scientist, Krafft Ehricke, as another. I think that will carry us into the remainder of our discussion here and sort of set a framework. But I'll just reiterate: I think that with confidence that we can say, "This old system is dead, and our responsibility is to bring mankind onto the threshold of an entirely new era."

KESHA ROGERS: I think that is absolutely the starting point of what is the new paradigm that we must bring into existence at this present moment. The discussions we've had with Mr. LaRouche on the conceptions presented by his "Four Laws to Save the United States", are absolutely pertinent, because these Four Laws represent a move away from monetarism and probabilities of what is acceptable or presentable for the future based on numbers and statistics.

We're not waiting on the numbers and statistics and on the horoscopes to tell us what that future is going to be. We actually must live in that future and create that future. That has been the unique role of Mr. LaRouche and his uniqueness in forecasting economics. He's not just talking about something that can be brought into existence based on figures that are

already presented to you, but that the numbers have to be thrown out.

We're not waiting on the figures of the IMF or the stress tests or anything like this. The Four Laws represent a new direction for mankind that we now have to act to bring the future into existence. If you're going to do that, that means you have to live in the future.

I was thinking and very struck by Mr. LaRouche's works going back to his Presidential campaign in 1988. At that time, it's very pertinent to what is necessary for thinking about the future existence which we have to create, now, once and for all, that during that time, he presented in a TV broadcast called *The Woman on Mars* a vision for thirty-nine years from then, looking at the future in 2027 AD. [It opens with] the voice of a woman from Mars saying, "I have the announcement for which you have been waiting. As of five minutes ago, our environmental systems were fully stabilized. Man's first permanent colony on Mars is now completely operational." Mr. LaRouche comes on and he says, "Many of you are shocked. Some of you are saying, 'Why is this old geezer taking about a permanent colony on Mars, 39 years from now, with the major budget problems in Washington today?'"

At that point in time, what he was actually presenting, was the greatest economic recovery plan for the nation and the world.

That is what these Four Laws today represent. They're not just Glass-Steagall, or something based on the current trends of monetary policy; they go outside of the current trends of thinking, into a new domain of human existence that has not yet

been created. I think that that is very important, because that's what we've lost sight of. In this day and age, too many people are living their lives based on their current state of existence – what they think is possible. You know, "Am I going to survive, day to day? Where am I going to get my food from? How am I

going to pay my next light bill?" And so forth.

That is not the new paradigm that you want to live in. You want to actually be thinking about creating that future. This is the unique role that Mr. LaRouche's life and his contributions to true human economy have played, and the very critical role that great visionary scientists such as Krafft Ehrlicke, have really brought into existence.

The fact of the matter is that, as you said, Matt, the current era of this British Empire, of this anti-growth system, is coming to an end. This monetary policy is not going to be the determining factor of the future. What is, is going to be the creative mind of man, unlike any other [species] to actually determine and act to bring about that future. Right now, none of the current existing trends, election process, candidates, or monetary policy mean one thing whatsoever in terms of the real universe that we live in.

I think that that's what we really have to get across to people; that people don't need to live discouraged about "Oh, what is life going to bring me? Am I going to be dealt a bad hand or a good hand?" Well, you better figure out what that hand is going to be, and determine it for yourself!

OGDEN: One thing I wanted to just pick up on, what you said, Kesha. The idea of "willful action" is something which is inherent in the concept of the American republic. Citizens are not subjects. Just as we are not subjects of a king or a queen, which was the consequence of the American Revolution, we're also not subjects of some hidden hand, "invisible hand" of fate or economics or statistics. This has been a problem in our population, where people have given up hope that their actions can actually have a meaning. So, it's the decision to willfully create a future, and say "Despite the fact that the entire system – politically, socially, economically,

financially – is crumbling around you, you have the presence of an entirely different system which has already come into existence; has already materialized on this planet." The most populous nations in the world are now leading that New Paradigm.

We have news that Helga Zepp-LaRouche, president of the international Schiller Institute, has been a featured guest at a very important conference that happened in China just this week. This is the T-20 conference, or so-called "Think 20", which is happening in the context of the G-20; it's a sort of think tank of private sector representatives from around the world. And it was co-sponsored by the Chinese Academy for Social Sciences – actually a representative of that think tank spoke at the recent Schiller Institute conference that happened in Berlin; Ren Lin, on the subject of the One Belt, One Road policy. But Helga LaRouche's presentation was to say that we need to now take the concept of the One Belt, One Road – the New Silk Road idea – and expand this to the entire planet. This is the foundation for a New Paradigm of thinking, a New Paradigm of international relations, and a new idea of mankind's role in the Universe. It's founded on the win-win concept which is fundamentally different than what has reigned over the last 100 years virtually, as British imperial, winner-take-all kind of thinking.

So, the fact that this now exists as an option for mankind, is not an accident; this is the result of willful action that was taken by Helga LaRouche and Lyndon LaRouche at the time that the Soviet Union collapsed, to put this option on the table.

This is the direct outgrowth of what was proposed at that time when Alfred Herrhausen was picking up on this idea of the Productive Triangle; using the reindustrialization of Eastern Europe, the former Soviet space, as the driver, as the engine for a revival of the great economic powerhouse of the German economy and the rest of Western Europe. This was expanded to the Eurasian

Land-Bridge; and now exists in actuality – not just as future potential, but as actuality – in the form of this New Silk Road idea.

And the American people could so easily say, "We reject this system which is being forced upon us with both of these failed parties; and we are now going to say, 'We insist that our nation is going to become a member of this New Paradigm of relations among nations.' And we will build the New Silk Road across the Bering Strait into the United States, and down into the entirety of the Western Hemisphere."

BRINKLEY: Just to follow up on this discussion, Mr. LaRouche was discussing with us yesterday the question of the development of mankind; as Kesha was really emphasizing. As we come right to the end of this system, what is missing? A lot of people will say there's a problem; [but] it's beyond a problem, this is a total systemic breakdown. So what is missing? LaRouche really pointed to Einstein in particular and said, "For Einstein, he didn't use numbers to measure the Universe." He said, "The creative powers of mankind are located in the same kind of thing Einstein used to measure the Universe." If he didn't use numbers, what did he use? This is a question where the same question is, where does a new idea come from? What Einstein generated, no one had thought before him; so where did he come up with the means to make that hypothesis? Something that, based on all human sense perception in previous human existence, no one had ever perceived anything that would tell them this concept, this new idea that Einstein generated. Where did he come up with it from? It's really the idea of getting rid of the standards of measurement that were used generally by empiricism, by sense perception, by describing the Universe via senses. Einstein said, I want to get beyond this and see what unifies these things; he used a principle of the Universe itself to measure. In so doing, he created a whole new level of power for mankind.

So, this came from his mind; there wasn't even the ability to perceive what he hypothesized. To test it experimentally did not even exist at the time; it's now being proven true 100 years later. But this shows that the power of a human economy really doesn't come from the external sources people would think about it. It obviously doesn't come from money; it doesn't come from petroleum; it doesn't come from helium-3; it doesn't come from nuclear fuel. The power of an economy doesn't come from these objects; it comes from the new discovery generated in a mind to utilize this new power. This obviously is what has been attacked. It was also the idea of Nicholas of Cusa, who generated the Renaissance; that is the quality of thinking we need now.

Not business as usual, as you see at the Democratic or Republican conventions; we don't need to debate minimum wage or something like that. We've discussed what the problem is with this discussion of minimum wage. Even if you pay people more, do they have the ability to purchase the goods they need to survive?

Are the goods even there, available to be purchased? Healthcare – it's not there; transportation – no, it's completely falling apart. Our nation is really a disgrace compared to what's happening in Asia right now. I think China's building over 100

nuclear plants in the next 10 years; while we've just shut down about 4. There's more that could be said, but maybe for now we should just open up the discussion; but I just also want to bring up again a Krafft Ehrlicke quote. He also recognized the moment of change that mankind was in, even back in the 1970s, when we began to really adopt this environmentalist empiricism, lack of science, lack of intention towards growth. He said, "To cease growing means to make the grim past the future's only option."

That's what we're living today; we're living the grim past. What he also said is that no growth goes with tension, it goes with conflict, and it goes with war. I think if people

look around at the state of conflict on the planet, it's pervasive; this is a result of this lack of a sense of progress, and lack of a sense of mission.

So, I'll just leave it at that; we can discuss it more.

MEGAN BEETS: Well, just to pick up, Rachel, on what you were just discussing, and also Kesha was pointing to in the fundamental principle underlying Mr. LaRouche's Four Laws; which is the fundamental distinction of the human mind from all other forms of existence. I think it can be seen in the personality of Einstein, as you were saying Rachel; I think it can also be seen in the insights and the actions of Kepler. Kepler said, in a very provocative letter to a patron of his, he said, "Not every hunch is wrong. For man is in the image of the Creator, and it's very possible that in matters which pertain to the organization of the Universe, man thinks like the Creator." And I think that really does get to what Einstein was able to do, and Kepler himself did this with that principle as a foundation, generating from his mind a notion unique to his mind, of the principle which was organizing and governing our Solar System. It was a completely new idea; he had never observed anything that clued him into this. This was a completely new notion; he discovered the principle of universal gravitation and completely revolutionized the powers of a kind. Mankind now lived in a new Universe. That's the basis of economics.

And I think it does get exactly to what Mr. LaRouche has been saying in the face of the collapse of this financial system. Nothing that would be attempted now to save the system – no bail-out measures, no bail-in measures, none of this will work; you cannot save an inherently valueless system. You have to reorganize it upon the true principle of the source of value, which is the human mind's ability to discover new principles which create a new species. And that's why you, Kesha, obviously know this first-hand; that's the importance

of the space program. That's the importance of declaring that the space program is the number one commitment of the nation; to actually put this challenge to man's mind to go right up to the new frontier to discover what we have not yet discovered in the forefront. That then as the boundary, then reorganizes all the other relationships within your economy. We saw a hint of that in the 1960s, under the influence of people like Krafft Ehrlicke with our space program here; although that was shut down. Now, with the crumbling of this British Empire system, we have the opportunity – but also a very real responsibility with people who are around Mr. LaRouche and get this principle – to insure that this is the direction humanity goes in now; this is not a foregone conclusion.

OGDEN: I liked this quote that was featured in what we have as the lead to the LaRouche PAC website today; a quote from Krafft Ehrlicke, I believe from a paper he wrote in 1966 – I might be wrong. He is discussing the thrill of what it felt like to be standing on the threshold of a new era; recognizing when they first launched the successful launch of the most rudimentary, basic rocket, that this new era of rocket science was carrying mankind off of the planet. Or had the potential to carry mankind off of the planet Earth and to open up an entirely new evolutionary moment, phase for the human species. He compared it to Columbus discovering the New World; it actually reminded me of that poem "On First Looking into Chapman's Homer" by Keats, where he describes the awe of Cortez standing on the cliffs of Darien and looking at the Pacific. The first European who had seen the Pacific Ocean from crossing over the territory of North America. He also used the comparison of the astronomer who is the first to discover a new planet coming across the sky. So that thrill of discovery, not just the personal act of discovery of something new; but the recognition that this is a transformative moment for the human species, and that this is what makes us human.

It's those discontinuous moments from the previous state to the future state, which have no logical consequence one from the other; but that moment, that transition, is the moment of humanity. And that's what separates us from the animals. Krafft Ehrlicke's description of that was the roar of those engines, the recognition that mankind was about to become a space-faring creature; and it was the experience of what it means to be human itself.

ROGERS: And yes, once again, living in the future; creating the future. Remember, Krafft Ehrlicke writing in 1966, looking back from the year 2000; he died in 1984. This was a vision that was being brought into existence that had not yet happened; but was in the mind of Krafft Ehrlicke as a living principle, as a living idea. Now, as you said earlier, Matt, that vision is now being brought into reality by the New Paradigm that's being created by Russia, by China. It is the United States that now has no excuses not to join aboard and join with that New Paradigm that is already at our fingertips. It's very fascinating to see. This is the economic recovery; this is the largest economic recovery program – the space program. It's much greater than anything that even John F Kennedy thought about; Kennedy wasn't the be all and end all with the Apollo missions, and he wasn't going to stop there. He had a greater vision; just as Krafft Ehrlicke, just as LaRouche, based on a human economy. And this idea of the imagination and what was created in the mind of Krafft Ehrlicke with the colonies [on the Moon], the nuclear power systems, the development of fusion economies and helium-3 systems on Mars and Venus and other places. This is the basis of a real economy; a human economy from that standpoint. It's very much what our conception and idea has to be based on. And that's the Four Laws; that's the principle of the Four Laws that we really have to get across to people.

It's good that Glass-Steagall is being implemented in both parties' platforms; but now what are people willing to do? Are you still going to accept the policy economically of zero growth? Are you still going to accept the policy of fascism, of war? What does Glass-Steagall mean when you actually are going along with this insane policy; when you're not thinking about your children's and your grandchildren's futures?

OGDEN: One thing that came out of the Schiller Institute Berlin conference that we've been discussing – it was about a month ago if not more now – Helga LaRouche keynoted it, obviously, and said, Look, we're at a time in history where an entirely new principle of action is operating; it's a principle of history which is not understood by most people. She characterized it as the Erinyes, or the principle of nemesis; where all of the failed axioms that have been enforced over the last decades in a system which is now crumbling in on itself, are taking down the very people who enforced those failed axioms. This was seen with Tony Blair with the release of the Chilcot Report; the major victory with the release of the 28 pages, which is something which goes back even before 9/11 to Mr. LaRouche's broadcast in 1999 of the "Storm Over Asia" broadcast. This made very clear that there was a very high-level nefarious apparatus that was being run by the Anglo-Saudi nexus, using these mercenary forces for irregular warfare against countries around the world.

Now, you see that playing out; and I think it's very significant that there's been a drastic shift in the situation on the ground in Syria. Aleppo, which was actually the subject of a video presentation which was shown at that Schiller Institute, it's one of the most ancient cities; a UNESCO World Heritage site. It was the crossroads of the old Silk Road; it's situated right in between the three continents. Aleppo had obviously been held by these terrorists for years; and the action in just the last days by the Syrian government with the back-up of the Russian air

force, stationed at Latakia, to be able to come in and begin liberating that city of Aleppo in the same way that Palmyra was liberated, is a real turning point in the war on the ground against the outgrowth of this very mercenary Army-type of irregular force that Mr. LaRouche was warning about all the way back in 1998-99.

Again, the role that Vladimir Putin is playing in this regard, is a critical role. I kind of want to link these two things together a little bit. Mr. LaRouche's prescription for how Europe could possibly survive this entire blow-out of these

completely over-leveraged banks and the disintegration of the political situation itself with the aftermath of the Brexit, was that there needs to be a close collaboration between Germany and Putin in Russia. What Putin is doing in Russia is the pathway

forward for Europe. An entire integration of the Asian Economic Union, the New Silk Road, and what remains of the mittelstand, or the industrial sector of Germany, which is viable.

As you're looking at this complete meltdown, this complete disintegration which could come within days or hours, of Deutsche Bank – the biggest bank in Germany; Monte dei Paschi, the oldest bank in Italy; action must be taken in the very short term. Not just from the standpoint of stabilizing a collapsing financial system and transforming it into an entirely new system of economics; but also as a critical war avoidance measure. If these steps are not taken, and Germany is allowed to disintegrate under the weight of a collapsing Deutsche Bank, for example; there will be no pathway forward for the kind of collaboration between sane factors in Germany for example, and what Putin is doing in Russia. And the force for stability and peace that Russia has represented will not – the access will not be there. So, I think you have to take all of this strategic picture together, and not separate any element of it; and be able to see it from the top down as Mr. LaRouche sees it, and say "Necessary

actions must be taken to resolve the root crises, the root causes of the crises that we now face."

I'll stress again, this factor of what has been occurring inside of Syria, as these series of regime-change wars, this is the evidence of the breakdown of a system which is evil; a system which is creating the possibility for failed states across that

region. This is driving millions of refugees out of their homelands into Europe; it cannot be sustained. An entirely New Paradigm – it can't be resolved piecemeal, which is the point. You can't just say we're going to address this situation here and

address that situation there; but new axiomatic approaches to the entire concept of the system must be in place, and it must be premised on this central feature of what the Four Laws are a derivative of – which is this unique character of man to willfully create new modes of existence for the human species.

BRINKLEY: Any type of practical discussion as opposed to that, just needs to be gotten rid of. We really do need a quality of courage. It's obvious out there right now what Obama has been doing in promoting and protecting terrorism.

We now

have the 28 pages out, and the Democrats are still kissing Obama's butt; and the Republicans are going over to Trump.

This is crazy, given the truth which has come out that one of our so-called allies, including the British Empire, attacked our

nation in an act of war; and the President who covered that up is still being allowed to be President. So, this is the question of practicality; which is another symptom of this higher question involved in the discussion of the creation of new states. You have to be bold; you have to be able to take bold actions as well. One thing LaRouche said that was insightful about the practical man, he said, "The practical man created nothing but his own noise and fools who believed in his noise." I think people can think of a few examples of that today; but definitely Wall Street for one. Anyone

protecting Wall Street and anyone saying you've got to go along to get along with party politics or something like this; that's all dead, that's all obsolete at this moment.

OGDEN: Just returning to what Mr. LaRouche said about the actions that must be taken around Glass-Steagall, this is the result; the very fact that this is in both party platforms is the result of the leadership that I think both of you have represented over the course of the last almost decade. Both you, Rachel, and Kesha have run very prominent campaigns for Federal office; and the fact that Rachel, you took on Barney Frank and really refuted all of his arguments against Glass-Steagall on live television; this is what made this a household word. And then Kesha, your campaign around NASA in Texas was a transformative campaign; it was national in scope and

international in its effects. The reason why we have the LaRouche PAC Policy Committee, which both Kesha and Rachel are representatives of, is that you do have the deliberative body existing in this country – represented not exclusively by members of the Policy Committee – but represented by the type of thinking that this Policy Committee has been able to achieve over the course of the last several years as public figures in your own right.

People must not despair; the belief in the kind of party politics and go along to get along pragmatism is what demoralizes people in this country. But every time the kind of leadership which Rachel and Kesha represented in their campaigns is

exhibited, you see the American people wake up, just light up. Because that's reminiscent of the kind of leadership that used to be quintessentially American: John F Kennedy; Robert Kennedy; what Franklin Roosevelt was able to do to draw people from the depths of not just an economic depression, but a widespread emotional depression that had taken hold of the American people in the aftermath of the '29 stock market crash. And to pull those people up and to turn that generation into the most productive generation that this

country had ever seen, that should be enough to give us confidence that through the bold and assertive implementation of the principles behind these Four Laws, not just the words in the effect, but the principles which these are hinged upon; rooted deep within the American System ideas of Alexander Hamilton. Through the application of this, we could see – this generation of Americans could actually see themselves as becoming once again the most productive, most optimistic, most creative generation that this country has ever seen; in collaboration with what's coming out of China in that regard and all of the other countries that have been touched by this vision.

So, it's not abstract that we're discussing the figures of Krafft Ehrlicke or Albert Einstein; who themselves were critical personalities in the context of what Franklin Roosevelt was accomplishing or what John F Kennedy was accomplishing. It was that spark of creative optimism which, coming from a few individual geniuses such as that, actually lit the fires of optimism and creativity throughout the entirety of the American people. That can be done again.

ROGERS: Yes, and all these figures who you just named, who at a very young age, dedicated their lives to a mission, just as LaRouche did. And right now, we're recruiting people to our team; we need the young people to actually take responsibility and dedicate their lives to this very mission of acting to shape the future. Because the reality is, the people who are being strongly affected by this destructive policy under Obama and Bush that we've been seeing for far too long, are particularly the young people. They have to not accept this; and they have to make the determination that they're going to be a part – as others throughout the nation and the world – of shaping and bringing about the future that they want to see.

OGDEN: Megan mentioned the person of Johannes Kepler. This was Einstein's inspiration; he wrote this paper on the 400th

anniversary of the death of Johannes Kepler. It was exactly Kepler's ability that nobody else had seen; or to see the Universe from an angle which nobody else had even attempted to see it from, was the type of thinking that Albert Einstein practiced as almost a religious devotion. It's the ability to say, "No; mankind does have the ability not to look up at the world from the standpoint of the animals that crawl on the ground, but to look down at the Universe through the eyes of the Creator." To be seeing the world through the eyes of the Creator means to see the infinite potential; there is no limit in terms of what's possible in terms of growth and potential in a creative Universe. You can guarantee that a Creator of that Universe, who does not live in time but lives outside of and above time – as Einstein himself was enabled to do; sees, that that infinite potential is there. But it hinges on the willful ability of a species such as man to act to unlock that creative potential; to unlock the future. So, the vision and the faith that comes with that kind of way of thinking is what carries great geniuses such as Einstein, Kepler, Krafft Ehrlicke, others to be able to see the world from the standpoint of not the extrapolated future; but a future which nobody else have ever dreamed of existing.

Kesha, you might want to bring this up. You have mentioned earlier that there was this conference that took place in Germany, celebrating the legacy of Gottfried Leibniz and some of the remarks that were made there. Maybe that would be important.

ROGERS: Unfortunately, I don't have those remarks right in front of me; maybe Megan does. This was a conference on the 370th birthday anniversary of Leibniz, that was being discussed today from developments that we heard of today. One of the representatives was a Chinese Leibniz scholar, and he was actually expressing the idea of Leibniz's conception of happiness. Megan, do you have that there? Because I thought it really encapsulates what we've been speaking of here.

BEETS: So this was a gentleman named Wenchao Li, who

is from the University; he's a China-born Leibniz specialist at the University of Hannover. He said, "For our own happiness, or the happiness of others, we can only be happy if others are happy, too. What it is about is human beings; other cultures. It is about the common good of all." That was actually how they opened this conference commemorating Leibniz. I think it's significant, because often times these conferences can be sort of insular and limited to a certain academic community. But this clearly reflects the principle of humanity that Leibniz represented; and it's also clearly resonating with the potential of the New Paradigm today.

ROGERS: Over 400 scientists from around the world, and this is an expression of what the space program truly exemplifies; it is the expression of happiness, of an end to conflict, an end to wars, and a true expression of what it is to be truly human.

Right now, if we're going to put an end to the hostilities and war drive and so forth, the greatest basis that we have to do that is through cooperation in space exploration. That is the means of happiness that we can bring about to the existence of all mankind. I thought that that was clearly expressed in that quote and in the theme that was brought up in that conference.

BEETS: I think this really is the challenge to the American people. Everything we've been discussing is couched in how you opened, Matt, with the financial meltdown. What was brought up about the very real danger of the war being driven by the British Empire as their system comes apart. I think the challenge to the

American people is the issue of courage; of realizing that what we've been discussing here today as the true nature of the human mind. That is reality; the Presidential election is not reality. Voting is not reality; it's whether people have the guts today to

admit LaRouche is right. And to stand and organize with us. And I think the call is put out to everyone to stand and organize with us now; now is the moment to bring this New Paradigm into existence in the United States, which is really

the lynchpin in
the entire global picture right now.

OGDEN: OK. That's a conclusion that we can take as the final word here. I would like to ask everybody to please subscribe to the LaRouche PAC YouTube channel; there are actually two channels. This is the LaRouche PAC Live; there's also a channel [called] LaRouche PAC videos, which has a lot more of the substantial, lengthy presentations that we've put together. So, if you haven't subscribed to either one of those yet, please subscribe to both. This is really central to our ability to build the kind of mass movement of intellectual courage which will continue to place LaRouche PAC in the center of creating the vision for the future of the United States.

So, I'd like to thank you both, Kesha and Rachel, for joining us via video here today; and thanks to Megan for joining me in the studio. Thank you for tuning in.

Please stay tuned, and we'll see you next Monday.

Good night.

Lyndon LaRouche: Glem aldrig den lektie, vi lærte af Alfred Herrhausen

27. juli, 2016 (Leder) – De mere betydningsfulde finansielle medier i Europa og USA advarer for tiden om, at det europæiske finansielle system er på randen af en nedsmeltning, hvad enten udløseren, som del af et generelt bankkollaps i Italien, er verdens ældste banks, Monte die Paschis, kollaps, eller det er en nedsmeltning af derivaterne i Deutsche Bank, som af IMF for

nylig blev beskrevet som verdens mest »systemisk risikable« finansielle institution. Hele det transatlantiske finansielle system har nået et kritisk punkt, og af denne grund vokser der nu en panikkonsensus frem blandt nogle af nøglespillerne i det britiske spil – Den Europæiske Centralbank, IMF, JP Morgan Chase og Goldman Sachs – der går ud på, at en midlertidig ophævelse af bail-in-loven (ekspropriering af visse typer bankindsud) er af afgørende betydning for at muliggøre en bail-out (statslig bankredning) af de italienske banker, der vurderes at sidde inde med dårlig gæld for mellem 210 og 360 milliarder euro. Deutsche Bank holdt onsdag en spontan pressekonference ved en af sine direktører, for »særdeles kraftigt at afvise« at banken skulle være i færd med at overveje en opdeling mellem sine London-centrerede kasino-operationer (Deutsche Bank har en derivateksponering på \$55 billioner (55 tusinde milliarder, -red.), og sine andre enheder, selv efter, at DB havde offentliggjort et fald i profit på 97,5 %, og en 20 procents nedgang i indtjening i forhold til samme kvartal i 2016.

Det episke sammenbrud af det transatlantiske finansielle system, er, netop nu, den væsentligste faktor bag driften hen imod faren for krig – atomkrig – som Obama og NATO har fremprovokeret mod Rusland. Den seneste provokation kommer fra den bulgarske regering, der har beskyldt Rusland for at krænke et opdigtet »NATO-luftrum« under bulgarsk kontrol.

Kendsgerningen, som Lyndon LaRouche udtrykte det under diskussion med kolleger i dag, er ganske enkelt den, at »Deutsche Bank er død. Dette skal siges ligefremt og åbent.« Han tilføjede, at tyskerne burde »bede om Putins råd«.

Mens Wall Street forsat er ekstremt rasende over det faktum, at både det Republikanske og det Demokratiske parti har sat en genindførelse af Glass-Steagall på deres valgprogram for præsidentvalget i 2016, tog LaRouche spørgsmålet et skridt videre. Alt imens Glass-Steagall er fuldstændigt afgørende, så det nødvendigt med yderligere tiltag. Man må påkalde den

tidligere formand for Deutsche Bank, Alfred Herrhausens forbillede. Under Herrhausen var Deutsche Bank en industribank, der investerede i realøkonomien. Selv på højdepunktet af den Kolde Krig investerede Deutsche Bank massivt i den sovjetiske økonomi og tilvejebragte lån til olierørledninger, kraftværker, veje og jernbaner. Mordet på Herrhausen den 30. november, 1989, faldt sammen med den iscenesatte fængsling af Lyndon LaRouche, iværksat af de samme kræfter – George H.W. Bush/Margaret Thatcher/ Francois Mitterand – der påtvang Tyskland Maastrichttraktatens spændetrøje og således aflivede Herrhausens planer om at integrere nationerne i den tidligere Warszawapagt i et forenet europæisk-eurasiske, økonomisk rum.

Den tyske økonomi står på randen af kollaps, som der er garanti for, hvis Deutsche Bank går ned. Det må forhindres for enhver pris, men de umiddelbare forholdsregler må omfatte en tilbagevenden til den form for bankvirksomhed, der blev praktiseret af Herrhausen. Hvis Tyskland går ned, er der så godt som garanti for, at vi får en atomar Tredje Verdenskrig, og det må forhindres gennem nødforanstaltninger.

Endnu en manifestering af den dødbringende krise, som menneskeheden i dag står overfor, er den fortsatte spredning af den blinde terrorismes pest, hvad enten der er tale om grusomheder begået af Islamisk Stat og andre jihad-kulter, skabt af anglo-saudierne, eller det drejer sig om den »nye vold«, vi på det seneste har set i Tyskland og Japan, og som involverer unge, der, gennem deres afhængighed af sigt-og-skyd-videospil, hjernevaskes til at begå voldelige handlinger.

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og præsident for Schiller Instituttet, har opfordret til en international, koordineret indsats for at knuse denne terrorsvøbe – i tæt samarbejde med Rusland. Sidste september opfordrede den russiske præsident Vladimir Putin i sin tale til FN's Sikkerhedsråd til en international indsats, med Anden Verdenskrigs alliance mellem USA og Sovjetunionen som forbillede, for at besejre jihad-

terrorismen. Onsdag den 27. juli holdt Putin en tale ved et møde for topplacerede folk inden for russisk sikkerheds- og ordenshåndhævelse, hvor han gentog denne opfordring til en global krig mod terrorisme, der nu udgør en civilisationskrise, som alle nationer må bekæmpe.

Efter terrorangrebene er det endnu mere presserende nødvendigt at samarbejde med Rusland.

Af Helga Zepp-LaRouche

Den russiske præsident Vladimir Putin til FN's Generalforsamling i 2015: »Det, vi i realiteten foreslår, er, at man lader sig lede af fælles værdier og fælles interesser i stedet for af ambitioner. Inden for rammerne af international lov må vi forene vore anstrengelser for at overvinde de problemer, der truer os alle, og skabe en virkeligt bred international koalition mod terrorismen ... «

Download (PDF, Unknown)

NYHEDSORIENTERING JULI 2016: Sidste chance for at stoppe europæisk bankkrak og krig

I kølvandet på den britiske beslutning om at forlade EU står ikke blot Det Britiske Imperium og EU's drømme om et imperium for fald, men hele det defekte paradigme, den vestlige verden har været præget af. Deutsche Banks krise er en sammenbrudskrise for hele finanssystemet, og Deutsche Bank må reddes for at undgå kaos – men samtidigt må banken bringes tilbage til Alfred Herrhausens politik for realøkonomisk vækst. Frigivelsen af de 28 sider må betyde afsløringen af Saudi-Arabiens og Storbritanniens støtte til international terrorisme og en fælles front med Rusland for at udrydde den. Chilcot-kommissionens rapport om Storbritanniens deltagelse i Irakkrigen afslører ikke blot Tony Blair som en løgner, men er en opfordring til et skifte fra det vestlige paradigme for permanent krig tilbage til respekt for FN og national suverænitæt. Det mislykkede kupforsøg i Tyrkiet, som kom efter tyrkiske tilnærmelser til Rusland, vil fremskynde Erdogans planer om total magt, men kan være med til at stoppe hjælpen til IS gennem Tyrkiet. Udtalelsen fra Den Internationale Voldgiftsdomstol i Haag øger faren for krig i Det Sydkinesiske Hav. Danmark og Europa må gå med i Kinas og Ruslands nye paradigme for fredelig sameksistens og fælles udvikling.

Dette er en redigeret version af en briefing af Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet, den 18. juli 2016. Den kan høres på <http://schillerinstitut.dk/si/?p=13685>

Download (PDF, Unknown)

Briterne til bankindskydere: Gør jer klar til at betale for, at vi bruger jeres penge

26. juli 2016 – NatWest, der ejes af Royal Bank of Scotland (og derfor af den britiske regering), har advaret sine kunder i et brev, der siger, at den kunne introducere negative rentesatser for indskud (NIRP). Ifølge avisen *The Guardian* sagde NatWest i brevet: »De globale rentesatser er fortsat på meget lave niveauer, og er på nogle markeder i øjeblikket negative. Afhængig af de fremtidige markedsbetingelser kunne dette resultere i, at vi tager renter for bankindeståender.«

Det vil sige, at I skal betale os for vores ret til at bruge jeres penge. Var der nogen, der sagde 'stormløb på banken?'

NatWest er den første britiske bank, der overvejer at tage renter for indskud, men de er ikke de allerførste; i sidste sagde ABN Amro, en stor hollandsk bank, til sine kunder, at det, pga. exceptionelle markedsbetingelser, kunne blive nødvendigt at pålægge negative rentesatser engang i fremtiden.

Foto: Stormløb på en bank i Berlin, 1931. (Bundesarchive).

LaRouches indflydelse: Glass-Steagalls voksende styrke i USA og også Europa

25. juli 2016 (Leder) – Interessante kommentarer på begge sider Atlanten i løbet af weekenden reflekterede den voksende sandsynlighed for en genindførelse af Glass/Steagall-princippet i den nærmeste fremtid – og som er af afgørende betydning for de transatlantiske økonomier.

Den førende finansavis på det europæiske kontinent, *Handelsblatt*, udgav den 22. juli en artikel skrevet af avisens Washington-korrespondent, og som udtrykte Glass-Steagalls voksende styrke: »Adskil, hvad ikke bør være sammenføjet«, hvilket vil sige, at man skal adskille almindelig, kommerciel bankvirksomhed med indskud og udlån fra spekulation i værdipapirer.

Handelsblatt tog udgangspunkt i de amerikanske politiske partiers valgplatforme, men støttede af egen kraft Glass-Steagall. Korrespondenten Frank Wiebe skrev, at debatten om genindførelsen af Glass-Steagall ikke er ny i USA, men, »siden Trump og Republikanerne tog spørgsmålet op igen, har Wall Street pludselig taget det alvorligt. Hidtil har Wall Street været overbevist om, at det, på trods af den store støtte til konceptet, sluttelig ikke ville være muligt at skaffe et politisk flertal for det. Nu er de ikke længere så sikre.«

Og i USA skrev en Clinton-demokratisk superdelegeret og mangeårig kampagne-toprådgiver, Elaine Kamarck, på sin Brookings Institute-blog, at noget hen efter Glass-Steagall måtte blive vedtaget af den nye Kongres og præsident. Hillary Clinton var modstander af Glass-Steagall, sagde Kamarck,

Men ved at gå med til at placere en genindførelse af Glass-Steagall i Demokraternes valgplatform, signalerede Hillary Clinton, at også hun ville støtte det ... Der har hidtil i Kongressen ikke været megen interesse for dette. Men hvis der var noget, som etablisementet hørte højt og tydeligt i primærvalgene i 2016, så var det, at millioner af amerikanere mener, at de er ofre for Wall Street, og at den næste præsident hellere må høre efter.

Tabet af Wall Streets kontrol betyder, at stiftende redaktør af *EIR*, Lyndon LaRouches syv år lange kampagne, der kræver Glass-Steagall som den dør, der vil åbne for en politik med statskredit til genoplivelse af den økonomiske produktivitet i USA og Europa, har vundet voksende indflydelse.

Handelsblatts støtte har også spredt spørgsmålet til Tyskland og Europa. »Ville der være begrundelse for at genindføre Glass-Steagall?«, spørger Wiebe. Det nuværende system giver en universel bank flere muligheder, men

Hvad der er vigtigere, så ville konceptet med en bankopdeling sandsynligvis gøre det finansielle system mere sikkert. Det afgørende punkt er, at storbankerne er for store, og at en opdeling ville gøre dem mindre igen. Argumentet er gyldigt for Europa, hvor meget store banker befinder sig i relativt små stater, mere, end det gælder for USA. Deutsche Bank-forretningsmodellen, hvor en stor investeringsbank sidder på fundamentet af en ikke særlig stærk traditionel bank, diskuteres om og om igen.

Da Lyndon LaRouche påbegyndte sin kampagne for en genindførelse af Glass-Steagall i 2009, var de eneste amerikanere eller europæere, der kendte til lovens navn, de Wall Street-folk, der var lovens banemænd. LaRouches indsigt i fremtiden var af afgørende betydning for at vælge denne kamp. Han vidste, at de transatlantiske økonomiers eneste fremtid, deres eneste chance for at genoplive statskredit, produktion og produktivitet efter Hamiltons principper, gik via Glass-

Steagall, der ville sætte gigantbankerne på Wall Street og i City of London i globaliseringens æra, på deres rette plads.

At afværge endnu et generelt finansielt kollaps og truslen om verdenskrig kræver, at man nu griber denne fremtid.

Foto: USA: Det var den nyvalgte præsident Franklin D. Roosevelt, der til finansoligarkiets (Wall Street og City of London) rædsel fik Glass/Steagall-bankopdelingsloven vedtaget i 1933. På dette foto fra 1935 ses FDR underskrive og dermed sætte i kraft, Loven om Social Sikkerhed (Social Security Act).

Social Security Act var en lovgivning for social velfærd, der skabte det sociale sikkerhedssystem i USA. Selv om programmet er blevet ændret siden loven blev vedtaget, så var lovens oprindelige formål det at sørge for statshjælp til dem, der ikke kunne arbejde.

Lyndon LaRouche: Produktivitetsraterne skal i vejret – i modsat fald overlever hverken USA eller Europa

25. juli, 2016 (Leder) – London/Wall Street-banksystemet har kurs mod et krak, og den grundlæggende årsag er den fuldstændige stagnation af den økonomiske vækst, men navnlig

stagnationen i produktiviteten i de europæiske og amerikanske økonomier.

Den amerikanske finansminister Jack Lew bragte sit embede i miskredit ved det nyligt afsluttede G20-møde i Kina, da han opfordrede de andre lande til at gøre alt, hvad der stod i deres magt, for at øge deres økonomiske vækst, men sagde, at den amerikanske økonomi ikke behøver nye forholdsregler til kreditudstedelse eller investering. Den økonomiske vækst i USA er så lav, at Lew har behov for at bruge europæisk nulvækst til at puste sig selv op. Kina – hvis økonomiske fremgang og kredit har holdt verden oppe i et årti, og hvis økonomiske vækst er fire gange den amerikanske – sagde sandheden ved dette møde: »Situationen i den globale økonomi er dystert«, som Kinas handelsminister sagde.

Kina fortsætter med at skabe store mængder kombineret offentlig og privat kreditudstedelse (estimeret til \$240 milliarder alene i juni) til investeringer såvel i Kina, langs med det Økonomiske Silkevejsbælte og den Maritime Silkevej, samt i Afrika, Mellemøsten og Sydamerika – såvel som også til sit rumforsknings- og teknologiprogram, det mest dynamiske i verden i dag. Men de finansielle kræfter i London og på Wall Street, der gør verdensøkonomien »dystert«, skramler fortsat henimod et nyt finansielt krak med en økonomi, der ikke har nogen kapitalinvestering, er uden produktivitet og uden profit.

EIR's stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, lagde ikke i fingrene imellem i sin kommentar til Lews forsvar for en død økonomi. »At sætte den form for standard betyder i virkeligheden fallit«, sagde LaRouche.

Den politik må lukkes ned. Produktivitetsraterne for de realøkonomiske aktiviteter skal i vejret igen – ellers vil det hele eksplodere. USA og Europa vil ikke overleve. De *kan* overleve, hvis man gør, hvad der skal gøres. Og det er at sørge for, at videnskab bliver motoren for økonomiens reelle

produktiviteten.

Det er ligeledes videnskab, der vil være motor for menneskers og husstandes reelle indkomststigninger.

Studier af USA's økonomiske historie kalder perioden 1935-1970 for »amerikansk produktivitets guldalder« på grund af den totale produktivitets vedvarende vækstfaktor – en vækst i produktiviteten, der kan tilskrives teknologiske fremskridt snarere end blot anvendelse af flere arbejdstimer og mere kapital. Væksten kulminerede under Franklin Roosevelts New Deal og de store infrastrukturprojekter med benævnelsen »De Fire Hjørner«, der voksede med 3,3 % om året. Det voksede stadig med lige under 3 % om året i 1960'erne under JFK, med det måske vigtigste infrastrukturprojekt af dem alle, nemlig NASA's Apolloprogram, der bragte mennesket til Månen med et potentiale til at nå endnu længere ud.

IMF, den Europæiske Centralbank og USA's Nationale Kontor for Økonomisk Forskning taler konstant om den totale produktivitets vækstfaktor og følger den nøje, alt imens de overhovedet ikke er i stand til at frembringe en sådan vækstfaktor. IMF har netop rapporteret, at, i årtierne under Bush og Obama var denne vækstfaktor i USA var 0,5 % om året, og at nu, i 2016, er den omkring nul. I »højproduktive« Tyskland, har den også været på 0,5 % om året.

Kina, som sagde sandheden ved G20 om den globale økonomis »dystre tilstand«, har haft en vækstfaktor i den totale produktivitet på 3,1 % om året siden 2004, ifølge den seneste undersøgelse, der er foretaget ved Harvard. Det er, hvad den Nye Silkevej og det kinesiske måneprogram skaber.

LaRouche har siden 2013 udtrykt dette behov som »de fire love«: Genindfør Glass/Steagall-bankregulering (begge de politiske partier er nu, på papiret, enige med ham). Skab statslige institutioner til udstedelse af ny kredit, der er rettet mod vækst i produktiviteten. Invester i de mest

højteknologiske infrastrukturprojekter, med rumforskning i spidsen. Fokusér på at skabe gennembrud i videnskabens fremskudte grænse, som er videnskab og teknologi inden for termonuklear fusion, inklusive fusionskraft og fissions/fusions-fremdrift til rejser i rummet.

»I modsat fald vil det hele eksplodere. USA og Europa vil ikke overleve.«

Kinas forpligtende engagement mht. at forøge hele befolkningens arbejdskrafts produktive evne, som eksemplificeres i bygningen af De Tre Slugters dæmning, som ses afbildet her, har resulteret i en vækstrate fire gange så stor, som den aktuelle vækstrate i USA.

Tiden er inde til, at krigen mod terror bringer Det britiske Imperium til fald – LaRouche: »Glass-Steagall vil gøre det af med Imperiet.«

20. juli 2016 (Leder) – For næsten et år siden foreslog den russiske præsident Vladimir Putin en global koalition til bekæmpelse af Islamisk Stat og andre jihadistiske terrorister, en koalition, der er bygget over modellen for den amerikansk- og sovjetisk-ledede koalition til nedkæmpelse af nazismens og fascismens svøbe under Anden Verdenskrig. Nylige begivenheder gør det klart, at tiden nu er inde til netop en sådan

kampalliance – rettet mod Det britiske Imperium.

Frigivelsen, efter 14 års lange kamp, af **de 28 sider fra den oprindelige Fælles Kongresundersøgelse af 11. september [2001]** har fastslået det saudiske monarkis indiskutable rolle i historiens værste terrorangreb på amerikansk jord, og en omhyggelig gennemgang af Al Yamama-sagen gør det klart, at saudierne i denne grusomhed handlede som agenter for Det britiske Imperium.

Den ligeledes nylige udgivelse af **Chilcot-kommissionens rapport har bevist, at den tidligere britiske premierminister Tony Blair var skyldig** i samme klasse af krigsforbrydelser, for hvilke topnazister blev retsforfulgt og dømt ved domstolen i Nürnberg.

I kølvandet på rapporten fra Repræsentanternes Hus' Komite for Finansielle Tjenester, som afslører den britiske regerings og Obamas Hvide Hus' rolle i mørklægningen af **hvidvask af penge, der stammer fra narkotikahandel og anvendes til terror, og som i enorme proportioner er blevet bedrevet af den britiske krones bank, HSBC**, blev to topfolk fra HSBC arresteret af FBI i denne uge på anklager om finansielt bedrageri. Dette er kun toppen af isbjerget.

Taget sammen, repræsenterer disse udviklinger det største dødsstød mod Det britiske Imperium i meget lang tid. Det nylige kup i Tyrkiet kan kun forstås ud fra et standpunkt om den britiske krones rolle i sponsorering og beskyttelse af de tjetjenske terrorister, samt stort set alle andre etniske separatistgrupper på Jordens overflade. Tjetjenerne har udgjort ryggraden i al-Qaeda og Islamisk Stat og har nydt godt af den britiske krones beskyttelse, lige siden begyndelsen af den første Tjetjenske Krig i midten af 1990'erne. Tjetjenerne stod bag selvmordsterrorangrebet den 28. juni mod Istanbul Lufthavn, der fandt sted kun kort tid efter, at den tyrkiske præsident Erdogan, under enormt internationalt pres og isolering, udstedte en offentlig undskyldning til den russiske

præsident Vladimir Putin for den tyrkiske nedskydning af et russisk kampfly i november 2015. Dette er den afgørende kulisse, på baggrund af hvilken man skal foretage en kompetent vurdering af de igangværende begivenheder i Tyrkiet.

Det britiske Imperium er under angreb, det er bankerot, og det er isoleret. Enhver, der seriøst vil standse det omsiggribende mønster med global, blind terrorisme, bør erkende, at denne kun kan bekæmpes ved at gå helt til toppen, og derfra nedefter – og det betyder, at man må bringe Det britiske Imperium til fald.

I USA er Wall Street, som er en gren af det britiske finansimperium, vågnet op til den kendsgerning, at der finder en fuldt optrappet revolte sted imod deres korrupsion og tyveri. Denne revolte har omgående taget form af, at man, i både det Republikanske og Demokratiske partis valgplatform, har inkluderet en genindførelse af Glass-Steagall, noget, som er kommet totalt bag på Wall Street. Dette har forårsaget en hysterisk reaktion fra finansoligarkiet.

Som Lyndon LaRouche i dag understregede: »Glass-Steagall vil gøre det af med Imperiet. Og USA's økonomi kan ikke overleve, med mindre man vender tilbage til Glass-Steagall.«